
Allahin, Armeliaan Armahtajan nimeen.

Säännös *du'ää'* *äl-qonuutia* koskien

Artikkelin on koonnut ja suomentanut Ummu Mariam.

Totisesti kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille, ylistämme Häntä, ja pyydämme Hänen apuaan ja anteeksiantamustaan, ja pyydämme turvaa Allahilta omien sielujemme ja tekojemme pahaan vastaan. Häntä, joka on saanut Allahin johdatuksen, ei kukaan voi johtaa harhaan, ja häntä, jonka Allah on johtanut harhaan, ei kukaan voi johdattaa. Todistan, ettei ole muuta todellista jumalaa, joka on palvonnan arvoinen, kuin yksin Allah, ilman kumppania, ja todistan, että Muhammad on Hänen palvelijansa ja lähettiläänsä.

"Oi te, jotka uskotte! Olkaa hurskaita Allahille (tekemällä kaiken, mitä Hän on määrännyt ja pidättäytymällä kaikesta siitä, minkä Hän on kieltänyt), **niin kuin teidän tulisi olla hurskaita.** (Totelkaa Häntä, olkaa kiitollisia Hänelle, ja muistakaa Häntä aina), **älkääkä kuolko kuin islamin tilassa** [muslimeina (täydellisellä alistumisella Allahille)]." (Koraanin jakeen 3:102 merkityksen selitys)

"Oi ihmiskunta, olkaa hurskaita Herrallenne, joka loi teidät yhdestä henkilöstä (Aadam), **josta Hän loi hänelle vaimon** (Eeva). **Heistä molemmista Hän loi lukuisia miehiä ja naisia. Olkaa hurskaita Allahille, jolta vaaditte keskinäisiä** (oikeuksianne), **älkääkä** (katkaisko) **kohdun** (yhteyttä, sukulaisuus). **Todellakin, Allah vartioi teitä lakkaamatta.**" (Koraanin jakeen 4:1 merkityksen selitys)

"Oi te, jotka uskotte! Olkaa hurskaita Allahille ja puhukaa (aina) **totta. Hän ohjaa teitä oikeamielisiin hyviin tekoihin ja antaa teille teidän syntinne anteeksi. Hän, joka tottelee Allahia ja Hänen lähettilästään** (صلى الله عليه وآله وسلم), **on jo saanut suuren voiton** (hän pelastuu Helvetin tulelta ja hänet tullaan päästämään sisään Paratiisiin)."
(Koraanin jakeiden 33:70–71 merkityksen selitys)

Ämmää bā'd (sen jälkeen) todellakin, kaikkein totuudenmukaisin puhe on Allahin puhe, se on Allahin Kirja, ja paras johdatus on Muhammadin ﷺ johdatus. Kaikista asioista pahimpia ovat uudistukset (uskonnossa), ja jokainen uusi asia on *bid'ā* (uudistus), ja jokainen *bid'ā* on harhaanjohtamista, ja jokainen harhaanjohtaminen johtaa Helvettiin.

Johdanto

Muslimit ovat jälleen kerran ottaneet vastaan siunatun *ramadaanin* kuukauden. "*Ramadaan* on vuoden paras kuukausi, koska Allah ﷻ on valinnut sen pakolliseksi paastokuukaudeksi ja paastoaminen *ramadaanina* on islamin neljäs pilari. Lisäksi Hän on määrännyt muslimeja viettämään sen yöt rukouksessa, kuten Profeetta ﷺ sanoi: "*Islam on rakennettu viidelle (pilarille): todistaminen, ettei ole mitään jumalaa, paitsi Allah, ja että Muhammad on Allahin lähettäjä, rukousten suorittaminen, äz-zäkäätin maksaminen, paastoaminen ramadaan-kuukautena ja pyhiinvaelluksen tekeminen Taloon (Kä'bään Mekassa).*" (Al-Bukhari ja Muslim)

Hän ﷺ sanoi myös: "*Joka rukoilee äl-qijäämin (yörukouksen) ramadaanina uskossa ja toivoen palkkiota, hänen aikaisemmat syntinsä tullaan antamaan anteeksi.*" (Al-Bukhari ja Muslim)

En tiedä mitään erityistä tapaa *ramadaanin* vastaanottamiseen, mutta muslimien tulisi vastaanottaa se ilolla ja onnellisuudella ja kiittämällä Allahia ﷻ siitä, että Hän teki heidät kykeneviksi saavuttamaan *ramadaanin*, sillä Hän ﷻ sai heidät olemaan niiden elossa olevien joukossa, jotka kilpailevat hyvien tekojen tekemisessä. *Ramadaanin* saavuttaminen on suuri siunaus Allahilta ﷻ. Tästä syystä Profeetalla ﷺ oli tapana antaa kumppaneilleen ilouutinen *ramadaanin* saapumisesta ja selittää sen hyveet sekä suuri palkkio, jonka Allah ﷻ on valmistanut paastoaville ja yöt rukouksessa viettäville henkilöille. Muslimien on määrätty toivottaa tämä siunattu kuukausi tervetulleeksi vilpittömällä katumuksella sekä valmistautua paastoon ja *äl-qijäämin* rukoilemiseen vankalla aikomuksella ja vilpittömällä päättäväisyydellä." (Sheikki 'Abd al-'Azeez ibn Baaz, *Mägmuu' Fätääwää wä Mäqaalät Mutänäwwi'ä*, 15/9)

Viisas muslimi on hän, joka ottaa vastaan ja viettää *ramadaanin* sen arvoisella tavalla. Valitettavasti nykyään "monet ihmiset ymmärtävät väärin paastoamisen todellisen luonteen, ja he tekevät siitä syömisen ja juomisen tilaisuuden tehden erityisiä herkkuja ja pysyen myöhään hereillä sekä katsoen ohjelmia satelliittikanavilta. He tekevät valmisteluja tuolle kauan ennen *ramadaania*, etteivät he jää ilman jotain ruokaa tai ennen kuin hinnat nousevat. He valmistautuvat ostamalla ruokaa, valmistamalla juomia ja katsomalla satelliittiohjelmien ohjelmaopasta tietääkseen, mitä ohjelmia seurata ja mitä jättää seuraamatta. He eivät todellakaan tiedä *ramadaanina* paastoamisen todellista luonnetta. He poistavat palvonnan ja hurskauden kuukaudesta ja pyhittävät sen vatsoilleen ja silmilleen.

Toiset ovat tietoisia *ramadaan-kuukauden* paaston todellisesta luonteesta, joten he alkavat valmistautua siihen *shä'bään-kuukaudesta* ja jotkut aloittavat jo ennen sitä. Parhaimpien *ramadaaniin* valmistautumisen tapojen joukossa ovat:

1 – Vilpitön katuminen

Tämä on pakollista kaikkina aikoina, mutta mahtavan ja siunatun kuukauden lähestyessä on jopa tärkeämpää kiirehtiä katumaan syntejä sinun ja Herrasi välillä sekä sinun ja muiden ihmisten välillä antamalla heille heidän oikeutensa. Joten kun siunattu kuukausi alkaa, voit täyttää aikasi palvonnan teoilla puhtaalla sydämellä ja rauhallisella mielellä. Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): **"...Kaikki te pyydätte Allahia antamaan anteeksi teille kaikille, oi uskovat, jotta olisitte menestyksekkäitä."** (Koraani 24:31)

Al-Agharr ibn Yasarilta رحمته الله on kerrottu, että Profeetta صلوات الله وسلامته sanoi: "Oi ihmiset! Katukaa Allahille, sillä minä kadun Hänelle sata kertaa joka päivä." (Muslim)

2 – Äd-du'ää' (pyyntörukous)

Joiltakin *säläfeiltä* (oikeamielisiltä edeltäjiltä) on kerrottu, että heillä oli tapana rukoilla kuusi kuukautta Allahille سبحانك, että he eläisivät *ramādaaniin* saakka. Sitten he rukoilivat viisi kuukautta jälkeenpäin, että Hän سبحانك hyväksyisi sen heiltä.

Muslimin tulisi pyytää Herraltaan, että Hän antaa hänen elää *ramādaaniin* saakka vahvalla uskonnollisella sitoutumisella ja hyvällä fyysisellä terveydellä. Muslimin tulisi myös pyytää Häneltä سبحانك apua, että hän on tottelevainen Hänelle سبحانك tämän kuukauden aikana sekä pyytää, että Hän سبحانك hyväksyy hänen hyvät tekonsa..." (Fätwää no. 92748)

Äd-du'ää' on voimakas ase niille, jotka ovat kykeneviä käyttämään sitä, ponnistelevat täyttämään sen hyväksymisen ehdot ja ovat varmoja, että Allah سبحانك tulee vastaamaan.

Äd-du'ää' on palvontaa, jonka useat ihmiset ovat hylänneet. An-Nu'maan ibn Basheer رحمته الله kertoi

Profeetan صلوات الله وسلامته sanoneen: "Äd-du'ää' on palvontaa." Sitten hän صلوات الله وسلامته lausui (merkityksen selitys):

"Herranne sanoi: 'Rukoilkaa Minua (eli uskokaa Minun ykseyteeni ja pyytäkää Minulta mitä tahansa), **niin Minä vastaan teidän** (rukoukseenne). **Totisesti ne, jotka halveksivat Minun palvomistani** (eivät rukoile Minua, eivätkä usko Minun ykseyteeni), **tulevat varmasti astumaan Helvettiin nöyryytettyinä.**" (Koraani 40:60) (Al-Albaani sanoi (sen olevan) *sahiih* (luotettava). Katso *Sahiih Sunän* at-Tirmidhi.)

Profeetan صلوات الله وسلامته on kerrottu sanoneen myös: "Allahille ei ole mitään rakastetumpaa kuin äd-du'ää'." (Al-Albaani luokitteli sen *häsäniksi* kirjassa *Sahiih Sunän* at-Tirmidhi.)

Hän ﷺ sanoi myös: "Joka ei pyydä Allahilta, Hän vihastuu häneen." (Al-Albaani luokitteli sen häsäniksi. Katso *Sahiih Sunän* at-Tirmidhi.)

Ramadaan on pyyntörukouksen kuukausi ja paastoavan henkilön on *mustähäbb* (suositeltavaa) tehdä pyyntörukouksia. Paastonneen henkilön pyyntörukousta paaston rikkomisen aikaan ei hylätä.

Me keskitymme käsittelemään tässä artikkelissa *du'ää' äl-qonuutin* pyyntörukousta. Tässä artikkelissa siteeratut *fätääwää* on otettu Internet-sivustolta islamqa.info.

Äl-qonuut rukouksen aikana

"*Äl-fuqahää* 'n (oikeustieteen oppineiden) määritelmän mukaan *äl-qonuut* on nimi *äd-du'ää* 'lle, joka tehdään rukouksen aikana tietyissä kohdassa seisottaessa. Se tulee tehdä *äl-witr*-rukouksessa kumartumisen jälkeen kahdesta oppineitten mielipiteestä oikeamman mukaan.

Jos muslimeja kohtaa onnettomuus (*än-nääzilä*), on määrätty sanoa *du'ää' äl-qonuut* kumartumisen jälkeen seistäessä jokaisen viiden päivittäisen pakollisen rukouksen viimeisessä *rak'ässä* (rukouksyksikössä), kunnes Allah vapauttaa muslimit tuosta onnettomuudesta. (Sheikki Bakr Abu Zaidin *Täshiih äd-Du'ää* ' , s.460)

Mitä tulee *du'ää' äl-qonuutin* sanomiseen *äl-fägr*-rukouksessa koko ajan kaikissa tilanteissa, Profeetalta ﷺ ei ole yhtään *sahiih* kertomusta, jonka mukaan hän olisi erottanut *äl-fägr*-rukouksen *äl-qonuutille*, tai

että hän lausui sen aina *äl-fägr*-rukouksessa. Pikemminkin on todistettu, että hän ﷺ sanoi *du'ää' äl-qonuutin* onnettomuuksien aikana sanoilla, jotka olivat sopivia tilanteeseen. Hän sanoi *du'ää' äl-qonuutin* *äl-fägr* ja muissa rukouksissa rukoillen Ri'lia, Dhakwaania ja 'Usayyaa vastaan, koska nämä olivat tappaneet Profeetan ﷺ lähettämät Koraanin lukijat, joiden oli tarkoitus opettaa näille uskontoa. On todistettu, että

hän rukoili *äl-fägr* ja muissa rukouksissa heikkojen ja sorrettujen uskovien puolesta, että Allah pelastaisi heidät heidän vihollisiltaan. Mutta hän ei tehnyt sitä jatkuvasti. Oikein johdatetut kalifit hänen jälkeensä seurasivat samaa tapaa. Imaamin on parempi rajoittaa *äl-qonuut* onnettomuuksien aikaan seuraten Allahin lähettilään ﷺ esimerkkiä, sillä on todistettu, että Abu Malik al-Ash'ari sanoi: "Minä sanoin isälleni: 'Oi

isäni, sinä rukoilit Allahin lähettilään ﷺ takana ja Abu Bakrin, 'Umarin, 'Uthmanin ja 'Alin رضي الله عنهم takana. Oliko heillä tapana sanoa *du'ää' äl-qonuut äl-fägr*-rukouksessa?' Hän sanoi: 'Oi poikani, tämä on äskettäin keksitty asia (uudistus).'" (Al-Bukhari, Muslim, at-Tirmidhi ja an-Nasaa'ee; al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjassa *äl-Irwää* ' , 435.) Muhammadin ﷺ johdatus on paras johdatus.

Allah on voiman lähde. Lähettäköön Allah siunauksensa ja rauhansa profeettamme Muhammadin, hänen perheensä ja kumppaneittensa päälle. (*Äl-Lägnä äd-Dää* 'imä lil-Buhuut äl-'Ilmijjä wäl-'Iftää' , 7/47)

Jos kysyt, onko olemassa jotain tiettyä sanamuotoa *äl-qonuutille* *äl-witr*-rukouksen aikana tai onnettomuuden aikana sanotulle *qonuutille*.

Vastaus on: *Du'ää'* *äl-qonuutille* *äl-witr*-rukouksessa on kerrottu joukko sanamuotoja mukaan lukien seuraava:

1 – Versio, jonka Allahin lähettiläs ﷺ opetti al-Hasan ibn 'Alille رحمته عليه: "*Allaahummähdinii fii män hädäit, wä 'ääfinii fii män 'ääfäit, wä täwällänii fii män täwälläit, wä bäärik lii fii mää ä'tait, wä qinii shärra mää qadait, fä-Innäkä täqdee wä lää juqdaa 'Äläik. Wä innähu lää jädhillu män wääläit, wä lää jä'izzu män 'äädäit. Täbääraktä Rabbänää wä tä'ääläit. Wä lää mängää Minkä illä Iläik.*" (Oi Allah, johdata minua niiden ohella, joita Sinä olet johdattanut. Paranna minut niiden ohella, jotka olet parantanut. Ole minulle liittolainen niiden ohella, joiden liittolainen Sinä olet. Siunaa minulle se, mitä Sinä olet antanut. Suojele minua pahalta, jonka olet säätänyt, sillä totisesti Sinä säädät, eikä kukaan voi säätää Sinua vastaan. Sillä varmasti ketään, jota kohtaan Sinä osoitat uskollisuutta, ei tulla koskaan nöyryyttämään, eikä ketään, jonka Sinä otat viholliseksi, tulla koskaan kunnioittamaan. Siunattu olet Sinä, Herramme, ja Sinä olet kaukana (minkään puutteiden) yläpuolella. Sinulta ei ole mitään turvaa, paitsi Sinussa.) (Abu Dawud ja an-Nasaa'ee, al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjassa *äl-Irwää'*, 429)

2 – 'Ali ibn Abi Talibilta رحمته عليه on kerrottu, että Profeetalla ﷺ oli tapana sanoa *äl-witr*-rukouksen lopussa: "*Allaahummä innii ä'uudhu bi-ridaakä min säkhatek, wä bi-mu'ääfäätikä min 'uqoobätik, wä ä'uudhu Bikä Minkä lää uhsee thänää'an 'Äläikä Äntä kämää äthnäitä 'älää Näfsik* (Oi Allah, pyydän turvaa mielihyväsäsi Sinun vihaltasi, ja Sinun anteeksiantamustasi Sinun rangaistukseltasi. Pyydän turvaa Sinulta Sinua vastaan. En voi ylistää Sinua tarpeeksi, Sinä olet, kuten olet ylistänyt Itseäsi.)" (At-Tirmidhi, al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjoissa *äl-Irwää'*, 430, ja *Sahiih* Abi Dawud, 1282.)

Sitten henkilön tulisi lähettää siunaukset Profeetalle ﷺ, kuten on kerrottu joiltakin kumppaneilta رحمته عليه

– mukaan lukien Ubay ibn Ka'b ja Mu'adh al-Ansari رحمته عليه – tekivät sen *qonuut* *äl-witrin* lopussa. (Katso sheikki Bakr Abu Zaidin *Täshiih äd-Du'ää'*, s.460)

Qonuut onnettomuuden aikoina (qonuut än-nüüzilä)

Rukoillessa *äl-qonuutia* onnettomuuden aikana henkilön tulisi tehdä pyyntörukous, joka on sopiva tilanteeseen. Profeetan ﷺ on kerrottu kironneen joitakin arabiheimoja, jotka olivat pettäneet ja tappoivat hänen kumppaninsa, sekä rukoilleen Mekan heikkojen ja sorrettujen uskovien puolesta, että Allah pelastaisi heidät. 'Umarin رحمته عليه on kerrottu rukoilleen *äl-qonuutia* seuraavilla sanoilla: "*Allaahummä innää nästä'iinukä wä nu'minu Bik, wä nätäwäkkälu 'Äläikä wä nuthnii 'Äläikä äl-khaira wä lää näkfurok. Allaahummä Ijjäkä nä'bud, wä Läkä nusallii wä näsgud, wä Iläikä näs'ää wä nähfid. Närguu rahmätäkä wä näkhshää 'ädhääbäk, innä 'ädhääbäkä älgäddä bil-kuffääri mulhäq. Allaahummä 'ädhhib-il-käfaratä ähl-äl-kitääb, ällädhiiinä jäsodduunä 'än säbiilik.*" (Oi Allah, totisesti me etsimme Sinun apuasi, me uskomme Sinuun, me luotamme Sinuun ja Sinua me ylistämme, emmekä me ole kiittämättömiä Sinulle. Oi

Allah, Sinua yksin me palvomme ja Sinulle me rukoilemme ja menemme suullemme makaamaan, Sinun vuoksesi me kamppailemme. Me toivomme Sinun armoasi ja pelkäämme Sinun rangaistustasi, sillä Sinun rangaistuksesi tulee varmasti saavuttamaan epäuskovat. Oi Allah rankaise uskottomia Kirjan kansasta, jotka estävät muita seuraamasta Sinun tietäsi.) [Al-Baihaqee, al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjassa *äl-Irwää'*, 2/170. Al-Albaani sanoi: Tämä on kerrottu 'Umarilta koskien *äl-qonuutia äl-fägr*-rukouksessa, ja vaikuttaa siltä, että tämä *qonuut* on *qonuut än-nääzilä*, kuten hänen rukoilemisensa *äl-kuffäärejä** (epäuskovia) vastaan osoittaa.]

*) [Koskien epäuskovia vastaan rukoilemista tai heille johdatuksen rukoilemista: "Epäuskoville johdatuksen rukoilemista ei ole sisällytetty kieltoon siitä, ettei heille saa rukoilla anteeksiantamusta. On todistettu, että Profeetta ﷺ rukoili johdatusta joillekin epäuskoville. Al-Bukhari رَحِمَهُ اللهُ سَلامَةً sanoi *äs-Sahiihissa*: "Luku pyyntörukouksen tekemisestä monijumalaisten johdattamiseksi, jotta heidän sydämensä pehmenisivät." Sitten hän mainitsi *hädiithin* Abu Hurairalta رَحِمَهُ اللهُ سَلامَةً, joka sanoi: "At-Tofayl ibn 'Amr tuli Profeetan ﷺ luokse ja sanoi: 'Dawsin [heimo] on kapinoinut ja hylännyt [islamin]. Rukoile Allahia heitä vastaan.' Hän رَحِمَهُ اللهُ سَلامَةً sanoi: '*Oi Allah, johdata Dawsia ja tuo heidät tänne.*'" (Al-Bukhari ja Muslim)

Al-Haafidh رَحِمَهُ اللهُ سَلامَةً sanoi *Fäth äl-Bäärissä*: Al-Bukhari mainitsi Abu Hurairan *hädiithin*, jonka mukaan at-Tofayl ibn 'Amr ad-Dawsi رَحِمَهُ اللهُ سَلامَةً tuli (Profeetan) luokse ja Profeetta ﷺ sanoi: '*Oi Allah, johdata Dawsia ja tuo heidät tänne.*' Lause "jotta heidän sydämensä pehmenisivät" osoittaa, että kokoaja [se tarkoittaa al-Bukhari] ymmärsi Profeetan asenteen vaihtelun, koska toisinaan Profeetta ﷺ rukoili epäuskovia vastaan ja toisinaan rukoili heidän puolestaan (johdatusta heille). Hän teki ensimmäisen heidän ollessaan vahvoja ja kykeneviä tekemään enemmän vahinkoa muslimeille. Hän teki jälkimmäisen, kun he eivät aiheuttaneet vahinkoa muslimeille ja oli toivoa, että he ottaisivat islamin vastaan, kuten Dawsin tarinan tapauksessa..." (*Fätwää* no. 43164). Lainaus päättyy.]

Jos kysyt, voimmeko tehdä *äd-du'ää* 'n käyttäen muita sanoja kuin tässä mainitut.

Vastaus on: Kyllä, se on luvallista. An-Nawawi رَحِمَهُ اللهُ سَلامَةً sanoi kirjassa *äl-Mägmuu'* (3/497): "Suurin osa oppineista on ehdottomasti lausunut oikea mielipiteen, jonka mukaan mitään erityisiä sanoja ei ole, pikemminkin voidaan sanoa mikä tahansa pyyntörukous."

'Umarilta رَحِمَهُ اللهُ سَلامَةً kerrottu versio on sellainen, jota meidän ei tarvitse seurata, eikä Profeetta ﷺ rukoillut käyttäen näitä sanoja, joten ei ole mitään väärää niihin lisäämisessä. Sheikki al-Albaani رَحِمَهُ اللهُ سَلامَةً sanoi: "Ei ole mitään väärää, jos lisää tähän jotain, uskottomien kiroamista, Profeetalle ﷺ siunausten lähettämistä ja muslimien puolesta rukoilemista." (Al-Albaanin *Qijääm Ramädaan*)

Meillä on vielä tärkeä kysymys, joka on: Pitäisikö *du'ää' äl-qonuut* sanoa ennen kumartumista vai sen jälkeen?

Vastaus on: Useimmat *ähädiith* ja useimpien oppineitten mielipide on, että *äl-qonuut* tulee kumartumisen jälkeen, mutta jos sanot *äl-qonuutin* ennen kumartumista, se on hyväksyttävä. Joten sinulla on vaihtoehto tehdä kumartuminen lopetettuasi Koraanin lausuminen, sitten nouset ylös ja sanot "*Rabbänää wä Läkälhämä*", sitten sanot *äl-qonuutin* ... tai sanoa *äl-qonuut* lopetettuasi Koraanin lausuminen, sitten sanot "*Allaahu äkbär*" ja kumarrut. Kummatkin näistä on kerrottu Sunnassa. (Sheikki Muhammad ibn 'Utheimeen رحمته, *äsh-Shärh äl-Mumti*, 4/64)

Huomio: Kysyjä sanoo, että paras rukous on se, jossa on pidempi *qonuut*. Ehkäpä hän viittaa Muslimin kertomaan *hädiithiin* Jabirilta رحمته, jossa sanotaan Profeetan ﷺ sanoneen: "*Paras rukous on se, jossa on pidempi qonuut (pisin seisomisessa).*"

An-Nawawi رحمته sanoi: "Mitä *äl-qonuutilla* tarkoitetaan tässä, on seisominen oppineiden konsensuksen mukaan, mitä tulee siihen, mitä minä tiedän."

Joten *hädiith* ei viittaa *äl-qonuutiin* kumartumisesta nousemisen jälkeen sanotun pyyntörukouksen merkityksessä, pikemminkin sillä viitataan seisomiseen pitkän aikaa.

Ja Allah tietää parhaiten." (*Fätwää* no. 20031)

"Kaikki kiitokset ja ylistykset kuuluvat Allahille.

Ensiksi:

Du'ää' äl-qonuut lausutaan *äl-witr*-rukouksen viimeisessä *rak'ässä* kumartumisen jälkeen, mutta jos henkilö lausuu sen ennen kumartumista, se ei haittaa. Mutta lausuminen kumartumisen jälkeen on parempi.

Sheikh-ul-islam [ibn Taymiya] رحمته sanoi kirjassa *Mägmuu' äl-Fätäwää* (23/100): Mitä tulee *äl-qonuutiin*:

Siitä on kaksi äärimmäistä mielipidettä ja yksi keski- (tai maltillinen) mielipide. Jotkut sanovat, että *äl-qonuut* pitäisi lausua vain ennen kumartumista, ja toiset sanovat, että se pitäisi lausua vain kumartumisen jälkeen. *Äl-fuqahää' hädiithin* oppineiden keskuudesta, kuten Ahmad ja muut, sanoivat molempien olevan sallittuja, koska molemmat on mainittu luotettavassa Sunnassa, mutta he pitivät parempana, että *äl-qonuut* lausutaan kumartumisen jälkeen, koska tämä mainitaan useammin.

'Umarilta رحمته on mainittu *sahiih* kertomuksessa käsien nostaminen, kuten al-Baihaqee on kertonut *sahiihiksi* luokittelemassaan kertomuksessa (2/210).

Palvojan tulisi nostaa kätensä rinnan korkeudelle eikä enempää, koska tämä pyyntörukous ei ole avuksi huutamisen *du'ää'*, jossa henkilön tarvitsee nostaa kätensä korkealle. Pikemminkin se on toivon *du'ää'*,

jossa henkilö ojentaa kämmenensä taivasta kohden ... Oppineiden sanojen ilmeinen tarkoitus on, että palvojan tulisi pitää käsiään lähellä toisiaan kuin kerjääjä, joka pyytää jotakuta muuta antamaan hänelle jotain.

On parempi olla lausumatta *äl-qonuutia äl-witrissä* koko ajan, pikemmin se tulisi tehdä joskus, koska ei ole mitään todistetta siitä, että Allahin lähettiläs ﷺ teki sitä jatkuvasti. Mutta hän opetti al-Hasan ibn 'Alille *حَوْلَهُمَا* *du'ää* 'n, jota lausua *qonuut äl-witrissä*, kuten alla siteerataan.

Toiseksi:

Abu Dawud, at-Tirmidhi ja an-Nasaa'ee ovat kertoneet *du'ää* ' *äl-qonuutin* al-Hasan ibn 'Alilta *حَوْلَهُمَا*, joka sanoi: Allahin lähettiläs ﷺ opetti minulle joitakin sanoja sanottavaksi *qonuut äl-witrissä*: "*Allaahummähdini fii mähädäit, wä 'äafini fii mäh 'äafäit, wä täwälläni fii mäh täwälläit, wä bäärik lii fii mäh ä'tait, wä qinii shärra mäh qadait, fä-Innäkä täqdee wä lää juqdaa 'Äläik. Wä innähu lää jädhillu män wääläit, wä lää jä'izzu män 'äädäit. Täbääraktä Rabbänää wä tä'ääläit. Wä lää mängää Minkä illä Iläik.*" (Oi Allah, johdata minua niiden ohella, joita Sinä olet johdattanut. Paranna minut niiden ohella, jotka olet parantanut. Ole minulle liittolainen niiden ohella, joiden liittolainen Sinä olet. Siunaa minulle se, mitä Sinä olet antanut. Suojele minua pahalta, jonka olet säätänyt, sillä totisesti Sinä säädät, eikä kukaan voi säätää Sinua vastaan. Sillä varmasti ketään, jota kohtaan Sinä osoitat uskollisuutta, ei tulla koskaan nöyryyttämään, eikä ketään, jonka Sinä otat viholliseksi, tulla koskaan kunnioittamaan. Siunattu olet Sinä, Herramme, ja Sinä olet kaukana (minkään puutteiden) yläpuolella. Sinulta ei ole mitään turvaa, paitsi Sinussa.)

Ibn Manda kertoi viimeinen lauseen "*Wä lää mängää Minkä illä Iläik*" (Sinulta ei ole mitään turvaa, paitsi Sinussa.) *ät-Täuhidissä* ja al-Albaani luokitteli sen *häsäniksi*. Katso *Irwää' äl-Ghaliil, hädiith* no. 426, 429.

Sitten henkilön tulisi lähettää siunauksia Profeetalle ﷺ. Katso ibn 'Utheimeenin *äsh-Shärh äl-Mumti'* (4/14-52).

Kolmanneksi:

Ät-täslüimin jälkeen on *mustähäbb* sanoa: "*Subhään-äl-Mälik-il-Qodduus*" (Kuinka täydellinen Kuningas, Kaikkein Pyhin) kolmasti pidentäen vokaaleja kolmannella kerralla [ja sanoen se ääneen], kuten an-Nasaa'ee kertoi. Al-Albaani luokitteli sen *häsäniksi* kirjassa *Sahiih Sunän* an-Nasaa'ee.

Ad-Daraqutni *رحمته* lisäsi: "*Rabb-il-mälää 'ikäti-wär-rooh*" (enkeleiden ja hengen Herra) *sahiihillä isnäädillä* (kertojien ketjulla). Katso ibn al-Qayyim *رحمته* *Zääd äl-Mä'ääd*, 1/337. [Ad-Daraqutnin lisäys on *shäädhdhä* (poikkeava).] (*Fätwää* no. 14093)

Kuinka rukoillaan saläät äl-witr ja lausutaan äl-gonuut siinä

Fätwää no. 66613

Islamilaisessa keskuksessa, jossa rukoilen, seurataan *äl-mädhhäb äl-Hänäfiä*, ja he rukoilevat *äl-witr*-rukouksen kolmella *rak'ällä*. Toisen *rak'än* jälkeen he sanovat *ät-täshähhudin* sanomatta *säläämiä* sen jälkeen, pikemminkin he nousevat ylös kolmanteen *rak'ään* ja lausuttuaan *äl-Fäätihän* ja toisen suuran, he sanovat *ät-täkbiirin*, mutta eivät kumarru. Pikemminkin he lausuvat *du'ää' ät-tähäggudin* hiljaa, sitten sanovat *ät-täkbiirin* ja kumartuvat. Onko tämä pätevä? Jos ei ole, mitä meidän tulisi tehdä?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Ensiksi:

Imaamin ja palvojien tekemä *äl-witrin* rukoileminen kolmella *rak'ällä*, kahdella *täshähhudilla* ja yhdellä *säläämillä* sekä *äl-gonuutin* lausuminen ennen kumartumista ovat asioita, joista on tunnettuja opillisia erimielisyyksiä *äl-mädhhäb äl-Hänäfin* ja oppineiden enemmistön välillä. *Äl-witrin* rukoileminen tällä tavalla on jollakin tavalla *mäkrooh* (vihattua). *Äl-witrin* rukoileminen kolmella *rak'ällä* voidaan tehdä kahdella tavalla, joista molemmat ovat islamin mukaan hyväksyttäviä. Ne ovat seuraavat:

- 1 – Kolmen *rak'ään* rukoileminen yksi toisensa jälkeen yhdellä *täshähhudilla* ja yhdellä *täslimillä*.
- 2 – Ensin rukoillaan kaksi *rak'ää*, sitten sanotaan *sälääm*. Sitten rukoillaan yksi *rak'ä* yksinään.

...Mitä tulee kolmen *rak'än* rukoilemiseen kahdella *täshähhudilla* ja yhdellä *säläämillä*, siitä on kerrottu, ettei se ole sallittua tai on ainakin *mäkrooh*...

Mitä tulee *äl-gonuutin* lausumiseen ennen kumartumista, tälle on todiste luotettavassa Sunnassa. Niillä, jotka sanovat, että *äl-gonuut* pitää lausua kumartumisen jälkeen, on myös todiste. Ei ole mitään syytä moittia, väitellä tai tehdä jotain sitä pahempaa, nimittäin kieltäytyä rukoilemasta tuon imaamin takana.

Äl-gonuutista äl-witr-rukouksessa on keskusteltu vastauksessa kysymykseen no. 14093.

Toiseksi:

Heidän takanaan rukoilemisessa ei ole mitään väärää, vaikka jos he rukoilevat kuvailemallas tavalla, koska he seuraavat *mugtähid** imaamia. Joten ei ole mitään oikeutusta kieltäytyä rukoilemasta heidän takanaan tai aiheuttaa hajaannusta teidän joukkoonne, etenkin kun asutte ei-islamilaaisessa maassa ja kaikki teidän keskuudessanne tapahtuvat selkkaukset heijastuvat vahingollisesti islamiin.

*) [Muslimiteologi ja lakiasiantuntija, joka on pätevä tekemään asiantuntevia laillisia johtopäätöksiä uskonnollisissa ja lakiasioissa perustavista todisteista, Koraanista ja Sunnasta.]

Sheikh-ul-islam ibn Taymiya رحمه الله سanoi: Oppineet olivat erimielisiä koskien tilannetta, jossa imaami ei tee sitä, mitä hänen takanaan rukoileva henkilö uskoo olevan pakollista. Esimerkiksi hän ei lausu *äl-bäsmälää*, kun hänen takanaan rukoileva henkilö uskoo tämän olevan pakollista, tai hän on koskenut yksityisiin osiinsa tekemättä rukouspesua jälkeinpäin, kun hänen takanaan rukoileva henkilö uskoo rukouspesun olevan pakollinen tuossa tapauksessa. Tai hän rukoilee pitäen yllään kuolleiden eläinten parkittuja nahkoja, kun hänen takanaan rukoileva henkilö ei usko parkitsemisen puhdistavan, tai häntä on hoidettu kuppaamalla, eikä hän tehnyt rukouspesua jälkikäteen, ja hänen takanaan rukoileva henkilö ajattelee, että on pakollista tehdä rukouspesu kuppaamisen jälkeen. Ehdottomasti oikea mielipide on, että **imaamin takana rukoilevan henkilön rukous on pätevä, vaikka jos imaami seuraa väärää näkemystä kiistellystä asiasta. Syy tähän on, että *äs-Sahiihissa* (*Sahiih al-Bukhari*) on todistettu Profeetan ﷺ sanoneen: "He johtavat teitä rukouksessa, ja jos he tekevät oikein, (palkkio) on teille ja heille, ja jos he tekevät väärin, (palkkio) on teille ja (synti) on heille."**

Samoin jos palvoja seuraa imaamia, joka tekee *äl-qonuutin äl-fägr* tai *äl-witr*-rukouksessa, hänen tulisi rukoilla *äl-qonuut* tämän kanssa, olipa se ennen tai jälkeen kumartumisen, ja jos tämä ei tee *äl-qonuutia*, hänen ei tulisi tehdä *äl-qonuutia*. **Jos imaami ajattelee jonkin rukouksessa tehtävän asian olevan *mustähäbb*, mutta hänen takanaan rukoileva henkilö ei ajattele asian olevan niin, ja hän (imaami) päättää olla tekemättä sen sovun ja yhtenäisyyden vuoksi, se on parempi.**

Esimerkki tästä on *äl-witr*, josta oppineiden joukossa on kolme mielipidettä:

- 1 – Siinä pitäisi olla kolme *rak'ää* yksi toisensa jälkeen, kuten *äl-mäghrib*-rukouksessa (mutta yhdellä *täshähhudilla* ja yhdellä *täslimillä*), kuten oli joidenkin Irakin ihmisten mielipide.
- 2 – Siinä pitäisi olla vain yksi *rak'ä*, joka tehdään erikseen kaikesta, joka on tullut ennen sitä, kuten oli joidenkin Hijazin ihmisten mielipide.
- 3 – Molemmat ovat luvallisia, kuten on ash-Shafi'in, Ahmadin ja muiden (oppineiden) ilmeinen mielipide. Tämä on oikea mielipide, vaikka he pitivätkin parempana, että se tulisi tehdä erikseen kaikesta sitä edeltävästä.

Jos se pitäisi imaamin mielestä tehdä erikseen, ja yhteisrukoukseen kokoontuneet ihmiset ajattelevat, että *äl-witr* tulisi rukoilla kuten *äl-mäghrib*-rukous, ja hän suostuu tekemään sen luodakseen yhteisymmärrystä, se on parempi. Kuten Profeetta ﷺ sanoi 'Aishalle رضى الله عنها: "Jos ei olisi, että ihmisesi ovat vasta äskettäin jättäneet *äl-gäähilijän* (tietämättömyyden päivät) taakseen, olisin hävittänyt *äl-Kä'bän* maan tasalle ja rakentanut sen uudelleen kahdella ovella, yhden ihmisten sisääntuloa varten ja toisen ihmisten ulosmenoa varten." Mutta hän päätti olla tekemättä sitä, mikä oli parempi, ettei se saisi ihmisiä loitontumaan. Lainaus päättyy. (*Äl-Fätäwää äl-Kubraa*, 2/476)

Ja Allah tietää parhaiten.

Onko qonuut äl-witr pakollinen, ja mitä henkilön tulisi tehdä, jos hän ei pysty oppimaan sitä ulkomuistista?

Fätwää no. 9061

Olen huomannut, että minun on vaikeaa oppia pyyntörukouksia ulkomuistista, kuten *du'ää' äl-qonuut äl-witr*-rukouksessa. Minulla oli tapana lukea joku suura tämän pyyntörukouksen sijaan. Mutta äskettäin minulle selvisi, että se on pakollinen, joten yritin opetella pyyntörukouksen ulkoa, mutta se vie minulta aikaa. Joten useiden päivien ajan olen lukenut sen kirjasta, jonka nostan ylös sivupöydältä *äl-witr*-rukouksessa. Pysyn silti *äl-qiblää* kohti ottaessani sen ylös liikkumatta pois paikaltani. Haluaisin tietää, onko henkilön luvallista lukea suura tai pyyntörukous kirjasta rukouksen aikana.

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

1 – *Du'ää' äl-qonuutin* lukemisessa paperinpalasta tai kirjasesta *äl-witr*-rukouksessa ei ole mitään väärää, siihen asti kun henkilö on kykenevä oppimaan sen ulkoa, minkä jälkeen voi lopettaa sen lukemisen ja voi lausua sen ulkomuistista. On myös luvallista lausua Koraania *äl-mus-häfistä* vapaaehtoisten rukousten aikana niille, jotka eivät osaa paljon Koraania ulkomuistista.

Sheikki ibn Baazilta kysyttiin säännöstä Koraanin lukemisesta *äl-mus-häfistä ät-täraawiih*-rukouksessa, ja mikä todiste sille on Koraanista ja Sunnasta.

Hän vastasi: *Äl-mus-häfistä* lukemisessa *ramädaanin* yörukouksessa ei ole mitään väärää, koska se tulee mahdollistamaan sen, että uskovat voivat kuulla koko Koraanin. Tämä on myös, koska *shärii'än* todiste Koraanista ja Sunnasta osoittaa, että Koraanin lausuminen rukouksessa on määrätty ja tämä sisältää sekä sen lukemisen *äl-mus-häfistä* että ulkomuistista. 'Aishalta on kerrottu, että hän kehotti vapautettua orjaansa Dhakwaania johtamaan häntä *ramädaanin* yörukouksessa ja tällä oli tapana lukea *äl-mus-häfistä*. Al-Bukhari kertoi tämän *Sahiihissaan mu'alläq mägzuum* (riippuvassa vahvistetussa) kertomuksessa. (*Fätääwää Isläämijjä*, 2/155)

2 – *Du'ää' äl-qonuutin* ei ole pakollista olla Profeetalta kerrottujen sanojen mukainen; pikemminkin palvojan on luvallista sanoa muita sanoja tai lisätä niihin. Vaikka jos hän lausuisi pyyntörukouksen sanoja sisältäviä jakeita Koraanista, se olisi riittävää. An-Nawawi sanoi: Huomaa, ettei ole olemassa mitään erityistä pyyntörukousta *äl-qonuutille* suosituimman näkökannan mukaan. Mikä tahansa sanottu pyyntörukous tulee toimimaan *qonuutina*, vaikka jos henkilö lausuu pyyntörukouksen sanoja sisältävän jakeen tai jakeita Koraanista, tämä lasketaan *qonuutiksi*, mutta on parempi lausua Sunnassa kerrottuja sanoja. (*Äl-Ädhkäär än-Näwäwijjä*, s. 50)

3 – Mitä tulee siihen, mitä veli mainitsee Koraanin lausumisesta *du'ää' äl-qonuutin* sijaan, ei ole epäilystä, ettei hänen tulisi tehdä tätä, koska *äl-qonuutin* tarkoitus on pyyntörukous. Mutta, jos nämä jakeet sisältävät pyyntörukouksen sanoja, niitä on luvallista lukea *qonuutina*, esimerkiksi jae, jossa Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "...**'Meidän Herramme! Älä anna sydämiemme poiketa (totuudesta) sen jälkeen kun olet johdattanut meitä, ja anna meille armo Sinulta. Todella, Sinä olet Antelias.'**" (Koraani 3:8)

4 – Mitä tulee siihen, että veli sanoo *äl-qonuutin* oleva pakollinen, tämä ei ole oikein, koska *äl-qonuut* on sunna. Tähän perustuen henkilön rukous on pätevä, vaikka jos henkilö jättää *äl-qonuutin* sanomatta...

"*Du'aa' äl-qonuutin* lausuminen *äl-witr*-rukouksessa on sallittua imaamille ja yksin rukoilevalle henkilölle, Abu Dawudin ja ibn Maajan kertoman kertomuksen mukaan al-Hasan ibn 'Alilta رحمته الله, joka sanoi: Allahin lähettiläs رحمته الله opetti minulle joitakin sanoja sanottavaksi *qonuut äl-witrissä*: "*Allaahummähdinii fiimän hädäit (oi Allah, johdata minua niiden ohella, joita Sinä olet johdattanut)...*"

Ei ole todistettu, että *qonuut äl-witr* olisi jotain, jota Profeetta رحمته الله teki. Pikemminkin on todistettu, että 'Umar رحمته الله teki sen, kuten al-Baihaqee kertoi ja luokitteli sen *sahiihiksi*.

Näin ollen jotkut oppineet ovat sitä mieltä, että on parempi olla lausumatta *äl-qonuutia* jatkuvasti, pikemminkin se tulisi tehdä toisinaan ja jättää se toisina aikoina. Katso sheikki ibn 'Utheimeenin رحمته الله *äsh-Shärh äl-Mumti'* (4/19).

Jotkut oppineet ovat sitä mieltä, ettei henkilön tulisi lausua *äl-qonuutia* paitsi *ramädaanin* toisella puoliskolla. Tämä oli ash-Shafi'in ja Malikin mielipide yhdessä kertomuksessa.

Ash-Shafi'i رحمته الله sanoi: *Äl-qonuutia* ei tulisi lausua *ramädaanina*, paitsi (kuukauden) toisella puoliskolla.

'Umarilla ja Mu'adh al-Qaarilla رحمته الله oli tapana tehdä tämä. Lainausta päättyy kirjasta *Mukhtäsar äl-Muzäni*, joka on julkaistu kirjan *äl-Umm* kanssa (8/114).

Al-Baaji sanoi kirjassa *äl-Muntäqaa* (1/210): Malikilta on kerrottu kaksi kertomusta koskien tätä, joista yksi sanoo, ettei *äl-qonuutia* tulisi lausua *äl-witrissä* lainkaan, ja toisessa sanotaan sen olevan *mustähäbb ramädaanin* toisella puoliskolla. Ibn Habeeb kertoi tämän Malikilta ja tämä oli myös ash-Shafi'in mielipide.

Abu Hanifa ja Ahmad olivat sitä mieltä, että *äl-qonuutia* tulisi lausua koko *ramädaanin* ajan, ja että *äl-qonuutia* voidaan lausua *äl-witr*-rukouksessa kautta vuoden.

Ibn Qudaama رحمته sanoi: *Äl-qonuut* on sunna *äl-witr*-rukouksessa, yksittäisessä *rak'ässä* kautta koko vuoden. Tämä on kerrottu meidän kumppaneiltamme ja tämä oli ibn Mas'udin, Ibrahimin, Ishaaqin ja *äs-hääb är-ra'jin** näkemys. Se on kerrottu myös al-Hasanilta.

*) [Mielipiteen ihmiset. He ovat korkeasti oppineita ihmisiä islamissa ja heiltä kysytään neuvoa islamilaisissa asioissa.]

Toinen mielipide on kerrottu Ahmadilta, mikä on, ettei *äl-qonuutia* tulisi lausua paitsi *ramädaanin* toisella puoliskolla. Tämä on kerrottu myös 'Alilta ja Ubaylta رحمتهما ja se oli ibn Sirinin, Sa'id ibn Abi al-Hasanin, az-Zuhrin, Yahya ibn Wathaabin, Malikin ja ash-Shafi'in mielipide. Se oli myös Abu Bakr al-Athramin suosima mielipide **al-Hasanilta** رحمته **kerrotun kertomuksen vuoksi, että 'Umar** رحمته **yhdisti ihmiset Ubay ibn Ka'bin** رحمته **taakse, ja että tällä oli tapana johtaa heitä rukouksessa kaksikymmentä yötä, joiden aikana hän lausui *äl-qonuutin* vain toisella puoliskolla. Abu Dawud kertoi tämän. Tämä on kuin konsensus...**

Henkilön ei tulisi tehdä *du'aa'* *äl-qonuutista* liian pitkää, pikemminkin al-Baghawi رحمته sanoi: **On *mäkrooh* tehdä *äl-qonuutista* pitkä, aivan kuten on *mäkrooh* tehdä ensimmäisestä *täshähhudista* pitkä.** (An-Nawawi siteerasi tämän kirjassa *äl-Mägmuu'*, 3/479.)

Al-Qaadee Husayn sanoi: Jos *äl-qonuutista* tehdään pidempi kuin yleensä, se on *mäkrooh* ja saattaa olla pätemätön. (Al-Khateeb ash-Sharabeeni kirjassa *Mughni ä'l-Muhtäg*, 1/167)

Henkilön tulisi myös välttää sitä, minkä jotkut imaamit ovat panneet alulle kääntäen sen kehotukseksi mainitsemalla haudan, ylösnousemuksen, tilillepanon ja niin edelleen, mikä on sopivampaa saarnoihin ja kehotuksiin kuin pyyntörukoukseen ja *äl-qonuutiin*. Jos *äl-qonuut* on rajoitettu pyyntörukoukseen, jonka Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم opetti al-Hasanille رحمته tai lisää vähän tähän, tämä on parempi. Se on lyhyt pyyntörukous, joka henkilön tulisi oppia ulkomuistista, joten ei ole mitään tarvetta katsoa paperinpalaan.

Jos lisäät tähän jonkin toisen lyhyen Profeetan صلى الله عليه وآله وسلم opettaman *äd'ijjän*, tämä tulee olemaan hyvä, ja se on hyvin helppo tehdä.

Mutta jos imaami tai palvoja ei kykene oppimaan *äl-witr*-rukouksessa lausuttavaa *äd'ijjää* ulkomuistista, siinä ei ole mitään väärää, että hän valitsee minkä tahansa haluamansa *äd'ijjän*. Tämä johtuu siitä, ettei ole olemassa mitään erityistä pyyntörukousta, joka tulee lausua *äl-qonuutissa*, ja al-Qadee 'Iyaad kertoi, että oppineet olivat yksimielisiä tästä. Katso *äl-Mägmuu'*, 3/477.

Nyt kun ymmärrämme, että *du'aa'* *äl-qonuutin* peruseriaate on olla lyhyt pyyntörukous ja sen pitkäksi tekeminen on *mäkrooh* ja Sunnan vastaista, ja ettei ole mitään erityistä lausuttavaa pyyntörukousta, ei edes

Profeetalta ﷺ kerrottu pyyntörukous, sitten ei ole mitään tarvetta kirjoittaa pyyntörukousta paperinpalalle ja lukea siitä rukoillessa. Pikemminkin vaikuttaa siltä, motiivi sen tekemiseen (pyyntörukouksen paperille kirjoittamiseen) on imaamien ja palvojien puolelta halu lausua monimutkaisia pyyntörukouksia ja tehdä *äl-qonuutista* pitkä, kuten monet imaamit tekevät nykyään.

Palvojan tulisi olla innokas pohtimaan ja keskittymään at-Tirmidhin kertoman kertomuksen vuoksi Abu Hurairalta رضى الله عنه, joka sanoi: Allahin lähettiläs ﷺ sanoi: "Pyydä Allahilta ja ole varma vastauksesta, ja ymmärrä, ettei Allah vastaa välinpitämättömän sydämen pyyntörukoukseen." (Al-Albaani luokitteli tämän hädiithin häsäniksi kirjassa *Sahiih at-Tirmidhi*) (Fätwää no. 93051)

Pitkähköjen pyyntörukousten sanominen ät-täraawiih-rukouksissa

Fätwää no. 26149

Jotkut imaamit lausuvat pitkähköjä *äd'ijjää* (monikko sanasta *du'ää'*) moskeijoissa *ramadaanin* aikana ja toiset lausuvat lyhyitä *äd'ijjää*. Kumpi on oikein?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Oikea tapa sen tekemiseen on, ettei tee siitä liian pitkää eikä liian lyhyttä. Ei ole luvallista tehdä siitä niin pitkää, että se aiheuttaa vaikeutta ihmisille. Kun Profeetta ﷺ kuuli, että Mu'adh ibn Jabal رضى الله عنه teki rukouksista liian pitkiä heimolleen, hän puhui tälle vihaisesti tavalla, jota hän ei ollut käyttänyt koskaan neuvoessaan jotakuta ja sanoi Mu'adhille: "Oi Mu'adh, yritätkö saada ihmiset tuntemaan vastenmielisyyttä?" (Al-Bukhari ja Muslim). Imaamin tulisi noudattaa Sunnaa.

Epäilemättä pyyntörukouksen liian pitkäksi tekeminen aiheuttaa vaikeutta ihmisille ja näännyttää heidät, erityisesti ne, jotka ovat heikkoja. Joillakin ihmisillä voi olla tekemistä tai he eivät halua lopettaa ennen imaamia, mutta heidän on vaikeaa pysyä imaamin kanssa. Joten **neuvomme imaamiveljiämme seuraamaan kohtuullista menettelytapaa ja jättämään pyyntörukouksen väliin joskus, niin etteivät ihmiset luule pyyntörukouksen olevan pakollinen.** (*Kitäab äd-Dä'wä*, 5, sheikki ibn 'Utheimeen, 2/198)

Onko äl-qonuut määrätty tehtäväksi äl-fägr-rukouksessa?

Fätwää no. 122701

Meidän alueellamme meillä on imaami, jota Allah on siunannut kauniilla äänellä, joka saa väristykset menemään selkäpiitä pitkin. Mutta tällä imaamilla on tapa, joka on lähempänä uudistusta: Hän lausuu *äl-qonuutin äl-fägr-rukouksessa* joka perjantai. Mikä on säännös hänen

takanaan rukoilemisessa vaikka jos olisi kyse *än-nääfilä* (vapaaehtoisesta) rukouksesta, kuten *qijääm äl-läil* (yörukoukset) *ramädaanina* [eli *ät-täraawiih*]? Olkaa hyvä ja ottakaa huomioon, että moskeijoita on useita – olkoot kiitokset ja ylistykset Allahille – mutta niiden imaameilla on tavalliset äänet.

Vastaus:

Kaikki kiitokset ja ylistykset kuuluvat Allahille.

Ensiksi:

Oppineet ovat eri mieltä säännöksestä koskien *äl-qonuutin* lausumista *äl-fägr*-rukouksessa joka päivä. Jotkut heistä ovat sitä mieltä, että se on sunna, ja toiset ovat sitä mieltä, että se on tuomittava uudistus (*bid'ä*).

Toinen mielipide on oikea. Siitä on keskusteltu vastauksessa kysymykseen no. 20031.

Näin ollen on selvää, että tämän imaamin toiminta on uudistus, jolle ei ole mitään perustetta.

Joten häntä tulisi neuvoa ajattelemaan uudelleen, mitä hän tekee, ja hänen tulisi seurata yhtä kahdesta yllä mainitusta mielipiteestä: joko lausua *äl-qonuut äl-fägr*-rukouksessa joka päivä tai luopua *äl-qonuutin* lausumisesta riippuen siitä, minkä todisteita hän pitää pätevimpinä.

Toiseksi:

Mitä tulee *ät-täraawiih*-rukouksien rukoilemiseen hänen takanaan, ei ole mitään syytä, miksi et tekisi sitä, koska seikalla, että hän lausuu *äl-qonuutin äl-fägr*-rukouksessa, ei ole mitään tekemistä *ät-täraawiih*-rukouksien kanssa. Lisäksi vaikuttaa siltä, että hän lausuu *äl-qonuutin äl-fägr*-rukouksessa perjantaisin perustuen väärintulkintaan luullen, että siinä on jotain erityistä hyvettä.

Sheikki 'Abd al-'Azeez ibn Baazilta kysyttiin: Mikä on säännös eri moskeijoissa käymisestä etsien imaamia, jolla on kaunis ääni, johtuen *äl-khoshuu*'sta (nöyrytyksestä) ja sopivasta keskittymisestä, mikä on seurausta siitä (imaamin kauniista äänestä)?

Hän vastasi: Vaikuttaa siltä – ja Allah tietää parhaiten – ettei sen tekemisessä ole mitään väärää, jos päämäärä on etsiä apua sen kautta sopivan nöyryyden ja keskittymisen kehittämiseksi rukouksessa, löytääkseen ilon rukouksessa ja rauhallisuuden löytämiseksi sydämessään, koska jokainen ääni ei tuo iloa. Joten jos päämäärä yhden tai toisen imaamin ääntä kuuntelemaan menemisessä on halu etsiä hyvää ja rukouksessa keskittymisen täydellistämistä, sitten siinä ei ole mitään väärää, pikemminkin sitä tulee arvostaa ja häntä tullaan palkitsemaan hänen aikomuksensa mukaan. Henkilö saattaa saavuttaa *äl-khoshuu*'n yhden imaamin takana, mutta ei toisen imaamin takana kahden lausumistavan ja kahden rukouksen eron vuoksi. Joten jos aikomus kaukaiseen moskeijaan menemisessä on kuunnella imaamin lausumista hänen kauniin äänensä vuoksi ja hyötyä siitä, niin että henkilö tulee keskittymään kunnolla rukoukseensa, eikä pelkästään mielihoitojen ja halujen vuoksi tai paikan vaihtelun vuoksi, pikemminkin se on hyödyn ja tiedon vuoksi sekä etsiäkseen *khoshuu*'n saavuttamista rukouksessa, sitten siinä ei ole mitään väärää. *Sahiih hädiithissä* on todistettu, että Profeetta sanoi: "*Suurimman palkkion rukouksesta saavat ne ihmiset, jotka kävelevät*

kauimmas [moskeijaan], sitten ne, jotka kävelevät seuraavaksi kauimmas." Joten jos hänen aikomuksensa on lisätä hänen ottamiensa askelien määrää, se on myös hyvä päämäärä. Lainaus päättyy. [Fätääwää sheikki ibn Baaz (11/328, 329)]

Ja Allah tietää parhaiten.

Fätwää no. 112016

Meitä *äl-fägr*-rukouksessa johtava imaami luettuaan *äl-Fäätihän* ja toisen suuran toisessa *rak'ässä* pysyy hiljaa muutamia minutteja. Onko Profeetalta ﷺ kerrottu mitään sitä koskien? Onko minun luvallista sanoa *äd-du'ää'* tuohon aikaan? Hän tekee tämän joka rukouksessa. Vai pitäisikö minun pysyä hiljaa tuohon aikaan?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Imaami tekee ennen kumartumista toisessa *rak'ässä* *äl-qonuutin*, ja sen sanominen hiljaa on luvallista *äl-mädhhäb* *äl-Määlikin* oppineiden mukaan. He pitävät *äl-qonuutin* tekemistä hiljaa *äl-fägr*-rukouksessa *mustähäbbinä*. Tämä on myös toinen *äl-mädhhäb* *äsh-Shääfi*'in oppineiden mielipiteistä.

Oppineiden mielipiteissä on joitakin eroavaisuuksia koskien peruseriaa *äl-qonuutista* *äl-fägr*-rukouksessa. Jotkut heistä, kuten *fuqahää'* *äl-mädhhäb* *äl-Määliki* ja *äsh-Shääfi*'i, pitävät sitä määrättyinä ja jotkut heistä, kuten *fuqahää'* *äl-mädhhäb* *äl-Hänäfi* ja *äl-Hänbäli* eivät ajatelleet tämän olevan asianlaita.

Ibn Qudaama رَحِمَهُ اللهُ سَمِيحًا sanoi kirjassa *äl-Mughni* (1/449): Ei ole Sunna sanoa *äl-qonuutia* *äl-fägr*-rukouksessa tai missään muussa rukouksessa *äl-witriä* lukuun ottamatta. Tämä oli ath-Thawrin ja Abu Hanifan mielipide, ja se on kerrottu ibn 'Abbaasilta, ibn 'Umarilta, ibn Mas'udilta ja Abu ad-Darda' lta رَحِمَهُ اللهُ سَمِيحًا .

Malik, ibn Abi Layla, al-Hasan ibn Saaleh ja ash-Shafi'i sanoivat, että on sunna sanoa *äl-qonuut* *äl-fägr*-rukouksessa kaikkina aikoina, koska Anas رَحِمَهُ اللهُ سَمِيحًا sanoi: Allahin lähettiläs ﷺ sanoi *äl-qonuutin* *äl-fägr*-rukouksessa kunnes hän lähti tästä maailmasta. Imaami Ahmad kertoi tämän *äl-Musnädissä*. 'Umar رَحِمَهُ اللهُ سَمِيحًا sanoi *äl-qonuutin* *äl-fägr*-rukouksessa kumppaneitten ja muiden läsnä ollessa.

Profeetan ﷺ kerrottu sanoneen *äl-qonuutia* kuukauden ajan rukoillen yhtä arabiheimoa vastaan, sitten hän lopetti sen tekemisen. (Muslim)

Abu Huraira ja Abu Mas'ud رَحِمَهُ اللهُ سَمِيحًا kertoivat jotain samanlaista Profeetalta ﷺ .

Lisäksi Abu Malikin on kerrottu sanoneen: "Sanoin isälleni: Oi isäni, sinä rukoilit Allahin lähettilään ﷺ takana ja Abu Bakrin, 'Umarin, 'Uthmanin takana sekä 'Alin takana täällä Kufassa noin viisi vuotta. Oliko heillä tapana sanoa *äl-qonuut*? Hän sanoi: Tämä on uudistus." At-Tirmidhi sanoi: Tämä on *sahiih häsän hädiith*, ja sitä pitäisi seurata useimpien oppineiden mielestä.

Ibrahim an-Nakha'i sanoi: 'Ali oli ensimmäinen, joka sanoi *äl-qonuutin äl-fägr*-rukouksessa, koska hän oli mies sodassa, joka rukoili vihollisiaan vastaan. Sa'id kertoi *Sunän*issään Hushaymilta, joka kertoi 'Urwa al-Hamadhaanilta, että ash-Shu'bi sanoi: Kun 'Ali sanoi *äl-qonuutin äl-fägr*-rukouksessa, ihmiset olivat sitä vastaan. 'Ali رضي الله عنه sanoi: Me vain pyydämme Allahilta tukea vihollisiamme vastaan. Abu Hurairan رضي الله عنه

kerrotaan sanoneen: Allahin lähettiläs ﷺ ei sanonut *äl-qonuutia äl-fägr*-rukouksessa, paitsi kun hän rukoili joidenkin ihmisten puolesta tai joitakin ihmisiä vastaan. (Sa'id)

Anasin رضي الله عنه *hädiith* voidaan ymmärtää tarkoittavan, että hän رضي الله عنه seisoj pitkän aikaa, koska sitä voidaan kutsua *äl-qonuutiksi*. 'Umarin tekemän *qonuutin* voidaan ymmärtää tapahtuneen onnettomuuden aikana, koska useimmat kertomuksen hänestä osoittavat, ettei hän sanonut *äl-qonuutia*, mutta joukko ihmisiä kertoivat sen hänestä, mikä osoittaa, että hänen *qonuutinsa* oli vain onnettomuuden aikana. Lainaus päättyy. Katso *äl-Mäusuu'ä äl-Fiqhijä*, 34/58.

Vaikka **oikeampi mielipide on, ettei *äl-fägr*-rukouksessa tulisi olla *äl-qonuutia*, paitsi onnettomuuksien aikana**, ei ole mitään väärää rukoilla *äl-qonuutin äl-fägr*-rukouksessa sanovan henkilön takana ja sanoa "*äämiin*" hänen *du'ää* 'nsä...

Jos sanotaan: Kuinka voi olla sallittua imaamin takana rukoilevalle henkilölle seurata imaamia *äl-qonuutissa*, vaikka sitä ei ole määrätty hänen takanaan rukoilevalle henkilölle. Minun vastaukseni on, että se on anteeksiannettavaa imaamin seuraamisen vuoksi. (Ash-Sharabeeni kirjassa *Mughni äl-Muhtäg*, 1/254)

Sheikh-ul-islam ibn Taymiya رحمته الله sanoi: Jos imaamin takana rukoileva henkilö seuraa jotakuta, joka sanoo *äl-qonuutin äl-fägr* tai *äl-witr*-rukouksessa, tämän tulisi sanoa *äl-qonuut* hänen kanssaan, sanoipa hän *äl-qonuutin* ennen tai jälkeen kumartumisen. Mutta jos imaami ei yleensä sano *äl-qonuutia*, hänen ei tulisi sanoa *äl-qonuutia*. Jos imaamin mielestä jokin asia on *mustähäbb* ja hänen takanaan rukoilevat ihmiset eivät ajattele sen olevan *mustähäbb*, ja hän pidättäytyy siitä yhteisymmärryksen ja sovun vuoksi, hän on tehnyt hyvin. Lainaus päättyy. (*Mägmuu' äl-Fätäwäwä*, 22/268)...

Koskien sitä, mitä on mainittu imaamin seuraamisesta, sillä ei ole mitään merkitystä, sanooko imaami *äl-qonuutin* ääneen tai hiljaa. Jos imaami sanoo sen ääneen, hänen takanaan rukoilevien henkilöiden tulisi sanoa *äämiin* hänen *du'ää* 'nsä, ja jos hän sanoo sen hiljaa, kuten kysymyksessä mainittiin, hänen takanaan rukoilevan henkilön tulisi sanoa *äl-qonuut* itsekseen, kunnes imaami on lopettanut.

Ibn Muflih siteerasi kirjassa *äl-Furoo'*, 1/542, kertomuksen imaami Ahmadilta, että jos henkilö ei kuule imaamia, hänen tulisi sanoa *äd-du'ää* 'nsä, vaikka jos tämä on *qonuut äl-witr*. Koskien imaamin takana rukoilevaa henkilöä imaamin lausussa *äl-qonuutia äl-fägr*-rukouksessa, on mainittu kaksi kertomusta:

yhdessä sanotaan, että hänen tulisi pysyä hiljaa, ja toisessa sanotaan, että hänen pitäisi seurata tätä kuten *äl-witrissä*. Al-Mardaawi sanoi kirjassaan *Tāshih*: Oikea mielipide on, että henkilön tulisi seurata häntä, joten hänen tulisi sanoa *äämiin* ja lausua *äd-du'ää*. Lainausta päättyy.

Tästä syystä sheikki ibn Qaasem رحمته الله lausui kirjassa *Hääshijät är-Raud*, että henkilön tulisi seurata imaamia, ja hän kommentoi (seuraavia) sanoja *är-Raud*istä: "Hänen, joka seuraa imaamia, joka sanoo *äl-qonuutin äl-fägr*-rukouksessa, tulisi seurata tätä ja sanoa *äämiin*" huomauttamalla (2/199): Se tarkoittaa hänen tulisi seurata imaamia tämän *du'ää* 'ssä *hädiithin* vuoksi: "*Imaami on vain asetettu seurattavaksi, joten älä ole erilainen hänen kanssaan.*" Samoin imaamin takana rukoilevan henkilön tulisi sanoa "*äämiin*" imaaminsa *du'ää* 'n, jos hän kuulee *äl-qonuutin*, ja jos hän ei kuule sitä, hänen pitäisi sanoa *äd-du'ää*'. Lainausta päättyy.

Ja Allah tietää parhaiten.

Fätwää no. 101015

Haluaisin tietää, onko tämä *hädiith sahiih* vai *da'if* (heikko): Anas ibn Malik رضي الله عنه sanoi:

"Allahin lähettiläs صلى الله عليه وآله وسلم ei lopettanut *du'ää* ' *äl-qonuutin* tekemistä aamunkoiton (*äl-fägr*) rukouksessa, kunnes hän lähti tästä maailmasta." (Ahmad, al-Bazzar, ad-Daraqutni, al-Baihaqee ja al-Haakim)

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Tätä *hädiithiä* ei ole kerrottu *sahiih isnäädillä* Profeetalta صلى الله عليه وآله وسلم. Sillä on kolme *isnäädiä* Anasilta, joista kaikki ovat heikkoja (*da'ifä*).

1 – Se on kerrottu Abu Ja'far ar-Raazilta, ar-Rabii' ibn Anasilta, Anas ibn Malikilta رضي الله عنه. Tämä versio sanoo, että Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم lausui *äl-qonuutin* kuukauden ajan rukoillen heitä (joitakin arabiheimoja) vastaan. Sitten hän lopetti, mutta *äl-fägr*-rukouksessa hän ei lopettanut *äl-qonuutin* lausumista, kunnes hän lähti tästä maailmasta.

'Abd ar-Razaaq kertoi tämän *äl-Musannäfissä* (3/110), ja hänen kauttaan ad-Daraqutni *äs-Sunänissä* (2/39). Tämän ovat kertoneet myös lyhyesti ibn Abi Shayba *äl-Musannäfissä* (2/312), al-Bazzaar *Kāshf äl-Ästäärissä* (556), Ahmad *äl-Musnädissä* (3/162), at-Tahaawi *Shārh Mä'ääni äl-Äthäärissä* (1/143), al-Haakim *äl-Ärbä'iiinissä* ja häneltä al-Baihaqee *äs-Sunänissä* (2/201).

Abu Ja'far ar-Raazin nimi oli 'Iisa ibn Maahaan ar-Raazi. Monet oppineet luokittelivat hänet *da'iifiksi*.

Ahmad ibn Hanbal sanoi: Hän ei ole vahva *hädiithissä*. Yahya ibn Ma'een sanoi: Hän kirjoittaa *hädiithinsä*, mutta hän tekee virheitä. 'Amr ibn 'Ali sanoi: Hänessä on jotain heikkoutta; hän on vilpitön, mutta hänellä on huono muisti. Abu Zur'a sanoi: Vanha mies, joka on usein hämmentynyt. An-Nasaa'ee sanoi: Hän ei ole vahva. Ibn Hibban sanoi: Hän poikkesi hyvin tunnetuista *hädiithin* kertojista kertomalla *munkār* (moitittavia) kertomuksia, enkä haluaisi siteerata hänen *hädiithiään* todisteena, paitsi tapauksissa, joissa hän kertoi jotain, minkä myös luotettavat kertojat olivat kertoneet. Al-'Ajli sanoi: Hän ei ole vahva. Lainaus päättyy *Tähdheeb ät-Tähdheebistä* (12/57).

2 – Isma'il al-Makkin ja 'Amr ibn 'Ubaydin kautta al-Hasanilta, joka kertoi sen Anasilta رحمته الله. Tämä versio sanoo: Allahin lähettiläs رحمته الله, Abu Bakr, 'Umar ja 'Uthman – ja luulen, että hän sanoi: neljäs – lausuivat *äl-qonuutin*, kunnes he jättivät minut.

At-Tahaawi kertoi tämän *Shārh Mä'ääni äl-Ääthäärissä* (1/243), ad-Daraqutni *äs-Sunänissä* (2/40) ja al-Baihaqee *äs-Sunän äl-Kubraassa* (2/202).

Isma'il ibn Muslim al-Makki ja 'Amr ibn 'Ubayd al-Mu'tazili: Molemmat heistä ovat heikkoja, eikä heidän *ähäädiihtejään* tule käyttää todisteina. Seuraavana on joitakin oppineitten kommentteja heitä koskien.

Isma'il ibn Muslim al-Makki: Hänen elämäkerrastaan sanotaan kirjassa *Tähdheeb ät-Tähdheeb* (1/332): Ahmad ibn Hanbal sanoi: Hänen *hädiithinsä* ovat *munkäreitä*. Ibn Ma'een sanoi: Hän ei ole mitään (tarkoittaen, että kertoja on todella heikko). 'Ali ibn al-Madeeni sanoi: Hänen *hädiithiään* ei tule kirjoittaa muistiin. Abu Haatim sanoi: Hän on *da'iif* ja hänen *hädiithinsä* ovat hämmentyneitä. Sanoin hänelle: Kumpi on parempi sinulle hän vai 'Amr ibn 'Ubayd? Hän sanoi: He molemmat ovat heikkoja. An-Nasaa'ee sanoi: Hänen *hädiithinsä* tulee jättää huomiotta. Ibn Hibban sanoi: Hän on heikko ja hän kertoi moitittavia *ähäädiihtejä* tunnetuilta kertojilta, ja hän sekoittaa *äl-äsääniidejä* (mon. sanasta *isnääd*). Lainaus päättyy.

'Amr ibn 'Ubayd al-Mu'tazili on *mätrook äl-hädiith* (se tarkoittaa, että hänen *ähäädiihinsä* pitää jättää huomiotta). Hän kertoi valheita al-Hasanista. Hänen elämäkerrastaan sanotaan kirjassa *Tähdheeb ät-Tähdheeb* (8/62): Ibn Ma'een sanoi: Hän ei ole mitään. 'Amr ibn 'Ali sanoi: Hänen *hädiithinsä* pitää hylätä ja hän seuraa uudistuksia. Abu Haatim sanoi: Hänen *hädiithinsä* pitää hylätä. An-Nasaa'ee sanoi: Hän ei ole luotettava ja hänen *hädiithiään* ei tule kirjoittaa ylös. Abu Dawud at-Tayaalisi sanoi kertoen Shu'balta, Yuunus ibn 'Ubaydilta: 'Amr ibn 'Ubayd kertoi valheita *ähäädiihteissä*. Humayd sanoi: Älkää ottako mitään häneltä, koska hän kertoi valheita al-Hasanista. Ibn 'Awn sanoi: 'Amr kertoo valheita al-Hasanista. Lainaus päättyy.

3 – Dinar ibn 'Abdullahin, Anas ibn Malikin palvelijan kautta. Tämä versio kuuluu seuraavasti: Allahin lähettiläs رحمته الله jatkoi *äl-qonuutin* lausumista *äl-fägr*-rukouksessa, kunnes hän kuoli.

Sheikki al-Albaani رحمته الله sanoi *äs-Silsilä äd-Da'iifässä* (3/386): Al-Khateeb kertoi tämän kirjassa *Kitäab äl-Qonuut* ja ibn al-Jawzi arvosteli häntä ankarasti sen vuoksi, koska ibn Hibban sanoi tätä Dinarina koskien:

Hän kertoi sepitettyjä kertomuksia Anasilta, joita ei ole luvallista siteerata kirjoissa, paitsi osoittamaan hänen heikkoutensa. Lainaus päättyy.

Joukko oppineita tuomitsi tämän *hädiithin* heikoksi ja laittomaksi siteerattavaksi todisteena, mukaan lukien ibn al-Jawzi kirjassa *äl-'Iläl äl-Mutänäähijä* (1/444), ibn at-Turkmaani kirjassa *ät-Tä'liiq 'älää* al-Baihaqee, ibn Taymiya kirjassa *Mägmuu' äl-Fätääwää* (22/374), ibn al-Qayyim kirjassa *Zääd äl-Mä'ääd* (1/99), al-Haafidh ibn Hajar kirjassa *ät-Tälkhees äl-Häbiir* (1/245) ja myöhempien oppineitten joukossa al-Albaani kirjassa *äs-Silsilä äd-Da'ifä* (1/1238).

Mitä tulee säännökseen *äl-qonuutin* lausumisesta *äl-fägr*-rukouksessa muina aikoina kuin onnettomuuden aikana, tästä on keskusteltu vastauksessa kysymykseen no. 20031. Oikea mielipide on Abu Hanifan ja Ahmadin mielipide, ettei sitä ole määrätty, koska yhdenkään luotettavan *isnäädin* mukaan ei ole todistettu

Profeetan ﷺ jatkaneen *äl-qonuutin* lausumista *äl-fägr*-rukouksessa siihen asti, kun hän lähti tästä maailmasta.

Ja Allah tietää parhaiten.

"Sheikh-ul-islam ibn Taymiya رحمه الله سanoi koskien joitakin *igtihäädin* asioita, joissa oppineilla oli eri mielipiteitä, kuten *äl-qonuutista* *äl-fägr* ja *äl-witr*-rukouksissa: "...Joka sanoo sen (*äl-qonuutin*) olevan olennainen osa rukousta, jonka (poisjättäminen) voidaan korvata unohduksen suullaan makaamisella, perustaa sen ajatukseen, että se on Sunna, joka pitää tehdä jatkuvasti, kuten ensimmäinen *täshähhud* ja niin edelleen. Mutta on selvää, ettei asianlaita ole näin; se ei ole Sunna, joka pitää tehdä säännöllisesti, eikä sen poisjättämisestä vaadita mitään suullaan makaamista. Jos jotkut pitävät sitä tavallisena Sunnana perustuen heidän omaan *igtihäädin*sä, se on hyvä, kuten kaikissa muissakin *igtihäädin* tapauksissa. Tästä johtuen **imaamin takana rukoilevan henkilön tulisi seurata imaamiaan asioissa, joissa on mahdollisuus *igtihäädin*.** Joten jos imaami lausuu *äl-qonuutin*, henkilön tulisi lausua se hänen kanssaan, ja jos hän ei lausu *äl-qonuutia*, tämän ei tulisi lausua sitä. Profeetta ﷺ sanoi: "*Imaami on asetettu seurattavaksi.*" Hän sanoi myös: "*Älkää olko erilaisia imaamienne kanssa.*" *Äs-Sahihissä* on todistettu hänen sanoneen: "*He johtavat teitä rukouksessa, ja jos he tekevät oikein, (palkkio) on teille ja heille, ja jos he tekevät väärin, (palkkio) on teille ja (synti) on heille.*" (*Mägmuu' äl-Fätääwää*, 23/115)

Standing Committeelta (vakinaisen komitealta) kysyttiin: Onko luvallista rukoilla imaamin takana, joka pitää käsiään sivuillaan rukouksessaan ja aina lausuu *äl-qonuutin* *äl-fägr*-rukouksen viimeisessä *rak'ässä*?

He vastasivat: **Oikean käden laittaminen vasemman päälle rukouksessa on sunna ja käsien pitäminen sivuilla on ristiriidassa Sunnan kanssa. *Äl-qonuutin* lausuminen *äl-fägr*-rukouksen viimeisessä *rak'ässä* aina, kuten jotkut *äl-mädhhäb äl-Määlikin* ja *äsh-Shääfi'in* seuraajat tekevät, on myös ristiriidassa Sunnan kanssa, koska ei ole mitään todistetta, että Profeetta ﷺ olisi tehnyt sitä.**

Pikemminkin hänellä oli tapana lausua *äl-qonuut* onnettomuuksien aikana, ja hänellä oli tapana lausua *äl-qonuut äl-witr*-rukouksessa. Jos imaami pitää käsiään sivuilla rukoillessaan ja aina lausuu *äl-qonuutin* *äl-fägr*-rukouksessa, kuten kysymyksessä mainitaan, asioista perillä olevien henkilöiden tulisi neuvoa häntä ja muistuttaa häntä Sunnan noudattamisesta. Jos hän noudattaa neuvoa, sitten kaikki kiitokset ja ylistykset

kuuluvat Allahille. Mutta jos hän kieltäytyy (noudattamasta neuvoa) ja jos on mahdollista rukoilla yhteisrukouksena jonkun muun takana, teidän tulisi rukoilla jonkun muun takana noudattaaksenne Sunnaa. Mutta jos se (jonkun muun takana rukoileminen) ei ole mahdollista, sitten teidän tulisi rukoilla hänen takanaan pitääksenne kiinni *gāmā'ästä* (yhteisrukouksesta). Kummassakin tapauksessa rukous on pätevä. (*Fätäwää äL-Lägnä äd-Dää'imä*, 7/366)" (*Fätwää* no. 59925)

Koskien qonuut än-näzilää

"*Äl-qonuutin* sanominen pakollisissa rukouksissa on määrätty, silloin kun siihen on syy – joka on onnettomuuden kohdatessa muslimeja. Niin kauan kun onnettomuus tapahtuu, *äl-qonuutia* tulisi sanoa sen vuoksi, ja kun syytä ei enää ole, sitten *äl-qonuutin* lausumisen tulisi loppua, koska Profeetta ﷺ jatkoi *äl-qonuutin* lausumista *äl-mushrikiineja* vastaan ja sorrettujen Mekan muslimien puolesta kuukauden ajan. Sitten hän lopetti *äl-qonuutin* lausumisen, kun syy siihen oli loppunut niiden saapumisella, joiden puolesta hän oli lausunut *äl-qonuutia*. Tämä ilmaistaan Abu Hurairan *ḥadiithissä*, jonka mukaan Profeetta

ﷺ rukoili *äl-qonuutia* kuukauden ajan. Sanottuaan "*sämi'älläahu limän hämidäh*" (Allah kuulee niitä,

jotka ylistävät Häntä) hän sanoi *qonuutissaan*: "*Oi Allah pelasta al-Waleed ibn al-Waleed, oi Allah pelasta Salama ibn Hishaam, oi Allah pelasta 'Ayyaash ibn Abi Rabee'a, oi Allah pelasta heikot ja sorretut uskovat. Oi Allah rankaise Mudaria ankarasti ja lähetä heidän päälleen Joosefin ajan kaltainen nälänhätä.*" Sitten

Abu Huraira *ḥadiithissä* sanoi, että heidät pelastettiin *äl-kuffäärien* otteesta ja he tulivat Medinaan, joten

Lähettiläs ﷺ lopetti heidän puolestaan rukoilemisen. (Muslim)

Ibn al-Qayyim *ḥadiithissä* sanoi: Hän ﷺ rukoili *äl-qonuutia* onnettomuuden aikana tehdäksään pyyntörukouksen joidenkin ihmisten puolesta ja rukoillakseen toisia vastaan. Sitten hän lopetti, kun ne, joiden puolesta hän oli rukoillut, tulivat (Medinaan) ja pelastuivat vankeudelta, ja ne, joita vastaan hän oli rukoillut, kääntyivät muslimeiksi ja tulivat katuviina. Joten hänen *äl-qonuutinsa* oli tarkoituksen vuoksi, ja kun tarkoitus oli saavutettu, hän lopetti *äl-qonuutin* lausumisen. Lainausta loppuu. [*Zääd äL-Mä'ääd* (1/272)]

Jos onnettomuus jatkuu, eikä ole loppunut, kuten esimerkiksi Irakin miehitys tai Palestiinan miehitys, sitten sheikki ibn 'Utheimeen *ḥadiithissä* lausui, että tässä tapauksessa voidaan sanoa, että *äl-qonuutia* voidaan lausua kuukauden ajan ja sitten lopettaa.

Ja Allah tietää parhaiten." (*Fätwää* no. 126173)

"Islam määrää *äl-qonuutista* onnettomuuden aikana, että pyyntörukouksen tulisi olla sopiva onnettomuuteen, ja että *du'ää' äL-qonuutia* [*Allaahummähdinii fiimän hädäit* (oi Allah, johdata minua niiden ohella, joita Sinä olet johdattanut)] ei tulisi lausua.

Profeetta ﷺ lausui pyyntörukouksen onnettomuuksien aikana muutamissa tilanteissa, ja hänen pyyntörukouksensa oli sopiva onnettomuuteen, jonka vuoksi hän lausui *äl-qonuutia*. Kun hän rukoili Mekan heikkojen ja sorrettujen pelastuksen puolesta, hän sanoi: *"Oi Allah pelasta al-Waleed ibn al-Waleed, oi Allah pelasta Salama ibn Hishaam, oi Allah pelasta 'Ayyaash ibn Abi Rabee'a, oi Allah pelasta heikot ja sorretut uskovat."* Kun hän rukoili joitakin arabiheimoja vastaan johtuen heidän ankarasta vihollisuudestaan Allahia ja Hänen lähettilästään kohtaan, hän sanoi: *"Oi Allah rankaise Mudaria ankarasti ja lähetä heidän päälleen Joosefin ajan kaltainen nälänhätä."* (Muslim)

Kun hän ﷺ rukoili joitakin arabiheimoja vastaan, jotka olivat pettäneet 70 *sahäabä*ä ja tappaneet heidät, hän rukoili heille kirousta. Ibn 'Abbaasin رحمتهما kerrotaan sanoneen: Allahin lähettiläs ﷺ rukoili *äl-qonuutia* kuukauden ajan *ädh-dhohr*, *äl-'äsr*, *äl-mäghrib*, *äl-'ishää'* ja *äl-fägr*-rukouksissa. Kun hän sanoi: *"Sämi'älläahu limän hämidäh"* (Allah kuulee niitä, jotka ylistävät Häntä) viimeisessä *rak'ässä*, hän rukoili joitakin banuu Sulaymin heimoja vastaan ja Ri'lia, Dhakwaania ja 'Usayyaa vastaan, ja hänen takanaan olijat sanoivat *"äämiin"*. [Abu Dawud. Ibn al-Qayyim sanoi kirjassa *Zääd äl-Mä'ääd*, 1/280: (Tämä on) *sahiih hädiith*. Al-Albaani luokitteli sen *häsäniksi* kirjassa *Sahiih* Abi Dawud.]

Muslimin kertoman kertomuksen mukaan hän ﷺ sanoi: *"Oi Allah, kiroa banuu Lihyaania, Ri'lia, Dhakwaania ja 'Usayyaa, sillä he ovat olleet tottelemattomia Allahille ja Hänen lähettilälleen."*

Al-Bukharin kertoman kertomuksen mukaan ibn 'Umarilta رحمتهما hän [ibn 'Umar] kuuli Allahin lähettilään ﷺ sanovan, kun hän nosti päänsä kumartumisesta *äl-fägr*-rukouksen toisessa *rak'ässä*: *"Oi Allah, kiroa se ja se, ja se ja se, ja se ja se"*, sitten hän sanoi *sämi'älläahu limän hämidäh, Rabbänää wä Läkälhämd*.

Sheikh-ul-islam ibn Taymiya رحمته sanoi: *Äl-qonuut* on määrätty sanottavaksi onnettomuuden aikana rukoillen uskovien puolesta ja rukoillen epäuskovia vastaan *äl-fägr* ja muissa rukouksissa. Näin ollen 'Umar رحمته sanoi *äl-qonuutin* heidän taistelllessaan kristittyjä vastaan pyyntörukouksessaan, jossa hän sanoi: "Oi Allah kiroa epäuskovat Kirjan kansan keskuudesta..." Samoin 'Ali رحمته taisteli kerran kansaa vastaan ja sanoi *äl-qonuutin* sekä rukoili heitä vastaan. *Äl-qonuutia* sanovan henkilön tulisi sanoa jokaisen onnettomuuden aikana onnettomuuteen sopiva pyyntörukous. Jos henkilö nimeää uskovat, joiden puolesta hän rukoilee, ja uskottomat, joita vastaan hän rukoilee, se on hyvä." [*Mägmuu' äl-Fätäwää* (22/271)]

Fätäwää äl-Lägnä äd-Dää'imässä (22/271) sanotaan: On todistettu, että **Profeetalla ﷺ oli tapana sanoa *äl-qonuut* onnettomuuksien aikana rukoillen hyökkäviä henkilöitä vastaan epäuskovista ja rukoillen heikkojen ja sorrettujen muslimien puolesta, että heidät pelastettaisiin epäuskovien juonilta ja vankeudelta.** Lainausta päättyy.

Sheikki ibn 'Utheimeen رحمته sanoi kirjassa *āsh-Shārh āl-Mumti*' (4/45): Hänen pitäisi sanoa *āl-qonuut* sanoilla, jotka ovat sopivia kohdanneeseen onnettomuuteen. Tästä syystä Lähettiläällä صلى الله عليه وآله وسلم oli tapana sanoa *āl-qonuut* sanoilla, jotka olivat onnettomuuteen sopivia, eikä hän sanonut: "*Allaahummāhdinii fīmān hādāit* (oi Allah, johdata minua niiden ohella, joita Sinä olet johdattanut)" kuten jotkut tavallisista ihmisistä tekevät. Missään *hādiithissä*, ei *sahiihissä* eikä *da'iifissä*, ole kerrottu, että Lähettiläällä صلى الله عليه وآله وسلم olisi koskaan ollut tapana sanoa "*Allaahummāhdinii fīmān hādāit* (oi Allah, johdata minua niiden ohella, joita Sinä olet johdattanut)" pakollisissa rukouksissa. Pikemminkin hän sanoi pyyntörukouksen, joka oli sopiva siihen onnettomuuteen. Yhdessä tapauksessa hän صلى الله عليه وآله وسلم rukoili joidenkin heikkojen ja sorrettujen ihmisten puolesta pyytäen Allahia pelastamaan heidät, siihen asti kunnes he tulivat (hänen luokseen Medinaan). Lainausta päättyy.

Tähän perustuen palvojan tulisi valita onnettomuuteen sopiva pyyntörukous ja sanoa se.

Joka sanoo Profeetan صلى الله عليه وآله وسلم *du'āā* 'n, koska se on sopiva muslimia kohdanneeseen onnettomuuteen, on tehnyt hyvin, koska Profeetan صلى الله عليه وآله وسلم pyyntörukous on paras ja monipuolisin pyyntörukous, joka voidaan sanoa. Kuten voidaan sanoa koskien sitä, mikä on kohdannut meitä nykyään: "Oi Allah, pelasta heikot ja sorretut uskovat Gazassa [ja muualla], oi Allah auta heitä, oi Allah rankaise ankarasti juutalaisia ja kristittyjä sekä niitä, jotka tukevat ja auttavat heitä [niitä, jotka terrorisoivat ihmisiä, kiduttavat ja tappavat viattomia, ja jotka levittävät vahinkoaan heidän maassaan ja ryöstävät heidän rikkautensa]. Oi Allah kiroa heidät, oi Allah lähetä heidän päälleen Joosefin ajan kaltainen nälänhätä."

Ja Allah tietää parhaiten." (*Fätwāā* no. 126258)

Fätwāā no. 154599

Mikä on säännös tälle pyyntörukoukselle: "Oi Allah lähetä yksi koiristasi heitä vastaan" ja sen sanominen *āl-qonuutissa*? Mikä on säännös häntä koskien, joka rukoilee tämän *du'āā* 'n kaltaisen pyyntörukouksen tekijän takana?

Vastaus:

Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Tämänkaltaisen pyyntörukouksen tekemisessä ei ole mitään väärää Allahin vihollisia ja Hänen uskontonsa vihollisia vastaan rukoilemisessa. Sunnassa on kerrottu, että Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم lausui tämän pyyntörukouksen

yhtä hänen vihollistaan vastaan, nimittäin Profeetan ﷺ serkkua, hänen enonsa Abu Lahabin poikaa vastaan.

Al-Haakim رحمه الله ja al-Baihaqee رحمه الله kertoivat kirjassa *äd-Dälää 'il*, että Lahab ibn Abi Lahabilla oli tapana solvata Profeettaa ja Profeetta ﷺ sanoi: "Oi Allah, lähetä koirasi häntä vastaan." Hän [ibn Abi Lahab] meni karavaanin matkaan matkalla Syyriaan. Hän pysähtyi johonkin paikkaan ja sanoi: Pelkään Muhammadin rukousta. He sanoivat: Älä (ole huolissasi). He ympäröivät hänet tavaroillaan ja seisoivat vartioimassa häntä. Sitten leijona tuli, sieppasi hänet ja vei hänet pois. Al-Haakim sanoi: Sen *isnääd* on *sahiih*. Adh-Dhahabi oli samaa mieltä hänen kanssaan.

Abu Na'eem رحمه الله kertoi sen myös *äd-Dälää 'il*issä, jossa hän mainitsi hänen nimensä [Profeetan ﷺ serkun] olevan 'Utba ibn Abi Lahab ja siinä kertomuksessa sanotaan: "Oi Allah, lähetä häntä vastaan yksi koiristasi."

Al-Haafidh ibn Hajar luokitteli tämän *hädiithin* *häsäniksi* *Fäth äl-Bäärissä* (4/39), samoin al-'Ayni kirjassa *'Umdät äl-Qaari* (16/51), ash-Shawkaani kirjassa *Näil äl-Äutaar* (5/80) ja as-San'aani kirjassa *Subul äl-Sälääm* (2195).

Tulisi huomauttaa, että voi olla sopivaa rukoilla tuhoa *kääfirille* tai saattaa olla sopivampaa rukoilla hänelle johdatusta. Tämä riippuu hänen vihamielisyytensä tasosta muslimeja kohtaan...

Ja Allah tietää parhaiten.

"*Äl-fuqahää*" ovat erimielisiä siitä, kuinka imaamin takana rukoilevan tulisi sanoa "*äämiin*" tämän lausuesssa *qonuut än-näwääzilää* (mon. sanasta *än-nääzilä*).

Fuqahää ' äl-mädhhäb äl-Hänäfi ovat sitä mieltä, ettei *qonuut än-näwääzilissä* ole *tä 'miiniä* (*äämiinin* sanomista), koska *äl-qonuut* pitäisi lausua hiljaa, ellei imaami lausu *äl-qonuutia* ääneen.

Fuqahää ' äl-mädhhäb äsh-Shääfi'i ja *äl-Hänbäli* ovat sitä mieltä, että *ät-tä 'miin* tulisi lausua ääneen *qonuut än-nääzilässä*.

Fuqahää ' äl-mädhhäb äl-Määlikin mukaan *qonuut än-näwääziliä* ei ole määrätty alkuunkaan, ja *ät-tä 'miin* kuuluu *äl-qonuutiin*; jos johonkin kuuluva asia poistetaan, koko asia kumoutuu. Katso *äl-Mäusuu'ä äl-Fiqhijjä* (1/116).

Mughni äl-Muhtägissä (1/361) sanotaan: Huomio: Imaamin takana rukoilevan henkilön tulisi korottaa ääntään viidessä tapauksessa. Neljässä tapauksessa sanottaessa "*äämiin*": Hänen tulisi sanoa "*äämiin*" imaamin kanssa (sen jälkeen kun tämä on lausunut *äl-Fäätihän*); tämän *du'ää 'ssä* tämän lausuesssa aamu *qonuutin*; *qonuut äl-witrissä ramadaanin* toisella puoliskolla ja *qonuut än-nääzilässä* viidessä päivittäisessä pakollisessa rukouksessa. (Viides tapaus on), jos imaami tekee virheen lausumisessaan ja hänen takanaan rukoileva henkilö korjaa häntä. Lainaus päättyy.

Sheikki ibn 'Utheimeen رحمته sanoi: Jos sanomme, että *äl-qonuut* voidaan lausua viidessä pakollisessa rukouksessa, *äl-qonuut* pitäisi lausua ääneen sellaisessa rukouksessa, jossa Koraania lausutaan ääneen. *Äl-qonuut* tulisi lausua ääneen myös rukouksen ollessa sellainen, että Koraania lausutaan hiljaa. Tämä johtuu siitä, että Sunnassa on todistettu, että Profeetalla صلى الله عليه وآله وسلم oli tapana sanoa *äl-qonuut* ja ihmiset sanoivat "äämiin" hänen perässään, eivätkä he olisi voineet sanoa "äämiin", ellei hän olisi sanonut *äl-qonuutia* ääneen. Perustuen tähän on sunna lausua *äl-qonuut* ääneen jopa rukouksessa, jossa Koraania lausutaan hiljaa. Lainaus päättyy kirjasta *äsh-Shärh äl-Mumti'* (4/47).

Näin ollen on tunnettua, että **jos imaami lausuu *äl-qonuutin* ääneen, hänen takanaan rukoilevalle henkilölle on määrätty sanoa "äämiin" ääneen. Mutta hänen ei pitäisi mennä äärimmäisyyksiin sanoessaan sen ääneen, niin että se on ristiriidassa sopivaan keskittymiseen (*khoshuu'n*) ja rauhallisuuteen, kuten jotkut ihmiset tekevät korottamalla ääntään aivan kuin he olisivat mielenosoituksessa eivätkä rukouksessa.**

Ei ole pakollista sanoa "äämiiniä" ääneen, pikemminkin se on *mustähäbb*, aivan kuten *ät-tä'miin* itsessään ei ole pakollinen.

Ja Allah tietää parhaiten." (*Fätwää* no. 113994)

Uusien ilmausten ilmaantuminen *äl-qonuutin* aikana

Fätwää no. 46962

Joskus kuulemme joidenkin yhteisrukoukseen osallistuvien henkilöiden sanovan *äämiin*, *näsh-hädu* (todistamme), *subhäänäkä* (ylystyksellä) ja niin edelleen *du'ää'äl-qonuutissa*. Jos tämä on kerrottu jossakin kertomuksessa, olkaa hyvät ja selittäkää meille, milloin se tulisi sanoa.

Vastaus:

Kaikki ylystykset ja kiitokset kuuluvat Allahille.

Kun imaami lausuu *du'ää'äl-qonuutin* rukouksessa, yhteisrukoukseen osallistuville henkilöille on sunna sanoa *äämiin* hänen pyyntörukoukseensa. Mutta kun imaami ylystää Allahia, heidän on parempi pysyä hiljaa, koska imaamin ylystyksellä on riittävä. Mitä tulee joidenkin yhteisrukoukseen osallistuvien henkilöiden sanomiseen "*näsh-hädu*" (me todistamme) tai "*jää Allah*" (oi Allah) ja niin edelleen, tälle ei ole mitään perustetta.

Sheikki Bakr Abu Zaid sanoi: Pyyntörukouksen ja *dhikrin* (Allahin muistamisen) aikana tehdään joskus virheitä ja uudistuksia, kuten seuraavat: ...45. *Ädh-dhikriin* vastaaminen imaamin *qonuutin* aikana sanomalla "*häqqan*" (todella) tai "*sadäqtä*" (olet puhunut totta) tai "*sedqan wä 'ädlän*" (se on oikein ja totta) tai "*äsh-hädu*" (todistan) tai "*häqq*" (totta) ja niin edelleen. Minkään näiden sanomiselle ei ole mitään perustetta. (*Täshiih äd-Du'ää'*, s. 419-423)

Pyyntörukouksen sanominen puhekielellä tai muulla kuin arabian kielellä

"Sheikh-ul-islam ibn Taymiyalta ﷺ kysyttiin miehestä, joka teki pyyntörukouksen kieliopillisesti väärällä kielellä, ja eräs (toinen) mies sanoi hänelle, ettei Allah hyväksyisi kieliopillisesti väärällä kielellä sanottua pyyntörukousta.

Hän vastasi: Tämän mielipiteen sanoja on syntinen, jonka mielipide on ristiriidassa Koraanin ja Sunnan sekä *säläfi*en näkemyksen kanssa. Sillä joka kutsuu Allahia omistaen palvontansa vilpittömästi ja puhtaasti Hänelle kutsuen Häntä luvallisella pyyntörukouksella, Allah tulee kuuntelemaan häntä ja vastaamaan hänen pyyntörukoukseensa, olipa se korrektia arabiaa tai kieliopillisesti väärää kieltä. Mainitulla mielipiteellä ei ole mitään perustaa, pikemminkin mikäli pyyntörukouksen tekijä ei ole tottunut puhumaan kieliopillista arabiaa, hänen ei tulisi pakottaa itseään puhumaan sitä. Yksi *säläfi*estä sanoi: "Jos henkilö pakottaa itsensä puhumaan kieliopillista arabiaa, hän ei aio olla keskittynyt sydämessään." Samoin on *mäkrooh* pakottaa itsensä riimittelemään pyyntörukouksen sanat. Jos se tapahtuu luonnollisesti, sitten se on hienoa, sillä pyyntörukouksen pitäisi tulla sydäimestä ja kielen tulisi yksinkertaisesti seurata sydäntä. Joka keskittyy pyyntörukouksessaan sanomaan sanat kieliopillisesti oikein, tulee olemaan vähemmän keskittynyt sydämessään. Sen vuoksi pakottavassa tarpeessa olevan henkilön tulisi rukoilla sydäimestään millä tahansa sanoilla, joilla Allah innoittaa häntä valmistelematta sitä etukäteen. Tämä on jotain, jonka jokainen uskova löytää sydäimestään. Pyyntörukous on luvallista tehdä arabiaksi tai muilla kielillä. Allah tietää pyyntörukousta tekevän henkilön halun, vaikka tämä ei osaisi puhua arabiaa oikein, sillä Hän ymmärtää kaikkia kieliä ja ymmärtää eri kielillä puhuvien ihmisten tarpeet. (*Al-Fätääwää al-Kubraa*, 2/424, 425)

Loppusanat

Äd-du'ää' on uskovan kädessä kuin ase, jota hänen tulisi käyttää oikein. Hänen tulisi rukoilla Allahille ﷻ

varmuudella, että Hän ﷻ vastaa, ja ponnistella täyttämään pyyntörukouksen hyväksymisen ehdot.

Henkilön tulisi myös välttää nopean vastauksen tavoittelemista, sillä tämä on yksi ongelmista, joka saattaa estää pyyntörukousta tulemasta hyväksytyksi. *Sahiih* Muslimissa sanotaan: "*Palvelijan (pyyntörukoukseen) saatetaan vastata, kunhan siihen ei liity syntiä tai sukulaissuhteiden katkaisemista tai kiirehtimistä.*"

Sanottiin: "Oi Allahin lähettiläs, mitä kiirehtiminen tarkoittaa?" Hän ﷺ sanoi: "*Kun hän sanoo: 'Tein pyyntörukouksen ja tein pyyntörukouksen, mutta en nähnyt mitään vastausta', joten hän lannistuu ja lopettaa pyyntörukouksien tekemisen.*"

Uskovan tulisi tietää, ettei hänen pyyntörukouksensa mene koskaan hukkaan ja se hyödyttää häntä kaikissa tilanteissa, kuten sanotaan at-Tirmidhin kertomassa *hädiithissä* Abu Hurairalta ﷺ, joka sanoi: Allahin

lähettiläs ﷺ sanoi: "*Ei ole yhtään miestä, joka rukoilee Allahille ja tekee pyyntörukouksia Hänelle, ja jää ilman vastausta. Joko sitä kiirehditään hänelle tässä maailmassa tai säästetään hänelle Tuonpuoleiseen, kunhan hän ei rukoile jotain syntistä tai sukulaissuhteiden katkaisua tai etsi nopeaa vastausta.*" He

(kumppanit) sanoivat: "Oi Allahin lähettiläs, mitä nopean vastauksen etsiminen tarkoittaa?" Hän ﷺ sanoi: "*Sanomista 'Rukoilin Herralleni, eikä Hän vastannut minulle.'*" (Al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjassa *Sahiih at-Tirmidhi*.)

Hyvä muslimiveli tai -sisko, jos et ole kykenevä oppimaan ulkoa tiettyjä pyyntörukouksia ja *ädhkäärejä* (monikko sanasta *ädh-dhikr*, Allahin muistaminen), sitten "paras pyyntörukous on se, joka välttää äärimmäisyyksiin menemistä käyttämällä erikoista puhuntaa ja välttää järjettömyyksiin menevää riimitelyä, ja joka tekee pyyntörukouksesta vilpittömän ja keskittyneen pyydetävästä tarpeesta sanoen mitä tahansa, mikä on helppoa sinulle ja mitä Allah ﷻ auttaa sinua sanomaan.

Profeetan ﷺ on kerrottu sanoneen miehelle: "*Mitä sinä sanot rukoillessasi?*" Hän sanoi: "Lausun *ät-täshähhud'in* ja sitten sanon: *Allaahummä innii äs 'älukä ä'l-Gännä wä ä'uudhu Bikä min-än-Näär* (Oi Allah pyydän Sinulta Paratiisia ja pyydän turvaa Sinulta Tulta vastaan). En pysty mumisemaan (sanomaan samoja asioita) kuten sinä ja Mu'adh." Profeetta ﷺ sanoi: "*Se on niistä, mistä me mumisemme.*" (Abu Dawud, al-Albaani luokitteli sen *sahiihiksi* kirjassa *Sahiih Abi Dawud*.)" (Fätwää no. 7886)

Pyydämme Allahia ﷻ täydellistämään meille *ramädaanin* siunaukset ja auttamaan meitä paastoamaan ja rukoilemaan *äl-qijäämiä* koko kuukauden läpi, sekä hyväksymään nämä palvonnan teot meiltä ja antamaan meille anteeksi meidän puutteemme, *äämiin*.

Voit vierailla kotisivullamme osoitteessa <http://www.viattomuus.com>, josta löydät lisää artikkeleita. Luettuaan tällä kotisivulla olevat artikkelit lukijalla on parempi näkemys elämästä yleisesti ja islamin uskonnosta erityisesti, ja hän saattaa löytää useita totuuksia, joita hän ei tiennyt aikaisemmin. Kuitenkin jos näitä artikkeleita koskien tulee jotain kysymyksiä tai kommentteja, ole hyvä ja ota meihin yhteyttä. Arvostamme myös sitä, että mahdollisista virheistä sisällössä tai kirjoitusasussa ilmoitetaan sähköpostiosoitteeseen: viattomuus@gmail.com

Jos näissä artikkeleissa jokin uskonto on erehdyksessä esitetty väärässä valossa, ilmoittakaa missä olemme erehtyneet ja todistakaa näkökohtanne viitteisiin tukeutuen, niin tulemme tekemään parhaamme sen korjaamiseksi. Pitäkää kuitenkin mielessä, ettei eroavuus mielipiteessä ole pätevä syy korjauksen tekemiseen. Mutta mikäli tosiasioissa, määritelmässä, päivämäärissä tai jonkun uskonnon opeissa on virheitä, me haluamme korjata ne.

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): "***...Auttakaa toinen toistanne vanhurskaudessa ja hurskaudessa; mutta älkää auttako toinen toisianne synnissä ja rikkomuksessa, ja olkaa hurskaita Allahille. Totisesti, Allah on Ankara rankaisemaan.***" (Koraani 5:2)

Allah, Ylhäinen, sanoo (merkityksen selitys): ***"Kautta Ajan! Totisesti ihminen jää häviölle, paitsi ne, jotka uskovat ja tekevät oikeamielisiä hyviä tekoja sekä kehottavat toisiaan totuuteen ja kärsivällisyyteen."*** (Koraani 103)

Abu Huraira رضي الله عنه kertoi Allahin lähettilään صلى الله عليه وآله وسلم sanoneen: *"Jos joku kutsuu muita seuraamaan oikeaa johdatusta, hänen palkkionsa tulee olemaan sama kuin niiden ihmisten, jotka seuraavat häntä (oikeudenmukaisuudessa), ilman että heidän palkkionsa vähenee siitä millään tavoin. Jos joku kutsuu toisia seuraamaan virheitä, hänen syntinsä on sama kuin niiden ihmisten, jotka seuraavat häntä (synnillisyydessä), ilman että heidän syntinsä vähenee siitä millään tavoin."* (Muslim)

'Abdullah ibn 'Amr رضي الله عنه kertoi, että Profeetta صلى الله عليه وآله وسلم sanoi: *"Välittäkää (opetukseni) ihmisille, vaikka se olisi yksi lause, ja kertokaa muille Israelin lasten tarinoita (jotka on opetettu teille), sillä sen tekeminen ei ole syntistä. Jokainen, joka kertoo valheen minusta tarkoituksellisesti, tulee varmasti ottamaan paikkansa (Helvetin) tulesta."* (Al-Bukhari)

Julkaistu torstaina 14. ramadaan-kuukautta 1433/2. elokuuta 2012